KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2021/1100,

5. juuli 2021,

millega kehtestatakse Türgist pärit teatavate rauast, legeerimata terasest või muust legeerterasest kuumvaltsitud lehttoodete suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrust (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed ([1]) (edaspidi „alusmäärus"), eriti selle artikli 9 lõiget 4,

ning arvestades järgmist:

1. MENETLUS

1.1. Algatamine

(1) 14. mail 2020 algatas Euroopa Komisjon (edaspidi „komisjon") alusmääruse ([2]) artikli 5 alusel dumpinguvastase uurimise seoses teatavate Türgist (edaspidi „asjaomane riik") pärit rauast, legeerimata terasest või muust legeerterasest kuumvaltsitud lehttoodete (edaspidi „kuumvaltsitud lehttooted" või „uurimisalune toode") impordiga.

(2) 12. juunil 2020 algatas komisjon subsiidiumivastase uurimise seoses Türgist pärit sama toote impordiga ([3]).

1.2. Registreerimine

(3) Kaebuse esitaja taotluse põhjal, mida toetasid nõutavad tõendid, kehtestas komisjon komisjoni rakendusmäärusega (EL) 2020/1686 ([4]) (edaspidi „registreerimismäärus") asjaomase toote impordi registreerimise nõude alusmääruse artikli 14 lõike 5 alusel.

1.3. Ajutised meetmed

(4) Kooskõlas alusmääruse artikliga 19a esitas komisjon 17. detsembril 2020 pooltele kavandatud ajutiste tollimaksude kokkuvõtte ning üksikasjad, millest lähtutakse dumpingumarginaalide ja liidu tootmisharule tekitatud kahju kõrvaldamiseks piisavate marginaalide arvutamisel. Nagu on selgitatud ajutise määruse põhjendustes 215 ja 216, ei muutunud marginaalid poolte esitatud märkuste tõttu, sest need ei leitud olevat tehnilist laadi.

(5) 7. jaanuaril 2021 kehtestas komisjon komisjoni rakendusmäärusega (EL) 2021/9 ([5]) (edaspidi „ajutine määrus") ajutise dumpinguvastase tollimaksu.

1.4. Järgnenud menetlus

(6) Pärast selliste oluliste faktide ja kaalutluste avalikustamist, mille alusel ajutine dumpinguvastane tollimaks kehtestati (edaspidi „esialgsete järelduste avalikustamine"), esitasid kaebuse esitajad, teatavate kasutajate huve esindav konsortsium, pikamõõdulisi terasetooteid importinud kasutaja, valimisse kaasatud eksportivad tootjad, ühe valimisse kaasatud eksportiva tootjaga seotud importija, Türgi teraseeksportijate ühendus (edaspidi „ÇİB") ja Türgi valitsus kirjalikud esildised, milles nad tegid teatavaks oma seisukohad esialgsete järelduste kohta. Kaks eksportivat tootjat küsisid lisateavet oma kahjumarginaalide arvutuste kohta ning neile esitati see teave.

([1]) ELT L 176, 30.6.2016, lk 21.
([2]) ELT C 166, 14.5.2020, lk 9.
([3]) ELT C 197, 12.6.2020, lk 4.
([4]) Komisjoni 12. novembri 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/1686, millega kehtestatakse Türgist pärit teatavate rauast, legeerimata terasest või muust legeerterasest kuumvaltsitud lehttoodete impordi registreerimise nõue (ELT L 379, 13.11.2020, lk 47).
([5]) Komisjoni 6. jaanuari 2021. aasta rakendusmäärus (EL) 2021/9, millega kehtestatakse Türgist pärit teatavate rauast, legeerimata terasest või muust legeerterasest kuumvaltsitud lehttoodete suhtes ajutine dumpinguvastane tollimaks (ELT L 3, 7.1.2021, lk 4).

(7) Isikutele, kes taotlesid ärakuulamist, anti selleks võimalus. Ära kuulati kolm valimisse kaasatud eksportivat tootjat ja Türgi valitsus.

(8) Komisjon jätkas lõplike järelduste tegemiseks vajaliku teabe kogumist ja kontrollimist. Lõplike järelduste tegemisel võttis komisjon arvesse huvitatud poolte märkusi ja muutis vajaduse korral oma esialgseid järeldusi.

(9) Komisjon teatas kõikidele huvitatud pooltele olulistest faktidest ja kaalutlustest, mille põhjal ta kavatses kehtestada Türgist pärit teatavate rauast, legeerimata terasest või muust legeerterasest kuumvaltsitud lehttoodete impordi suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu (edaspidi „lõplike järelduste avalikustamine“). Kõikidele pooltele anti aega, et esitada kõnealuste lõplike järelduste avalikustamise kohta märkusi.

(10) Samuti anti isikutele, kes taotlesid ärakuulamist, selleks võimalus. Ära kuulati kolm valimisse kaasatud eksportivat tootjat. Peale selle taotles üks valimisse kaasatud eksportiv tootja ärakuulamise eest vastutava ametniku sekkumist seoses alusmääruse artikli 18 kohaldamisega.

(11) Pärast lõplike järelduste avalikustamist avastas komisjon ühe eksportiva tootja lõpliku dumpingumarginaali arvutustes tehnilise vea. Seega saadeti asjaomasele eksportivale tootjale täiendavad lõplikud järeldused ning eksportiv tootja esitas nende kohta lisamärkused.

(12) Huvitatud poolte märkusi arutati ja neid on käesolevas määruses võimaluse korral arvesse võetud.

1.5. **Väljavõtteline uuring**

(13) Kuna väljavõttelise uuringu kohta märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendused 7–18.

1.6. **Individuaalne kontrollimine**

(14) Kuna selle punkti kohta märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendus 19.

1.7. **Uurimisperiood ja vaatlusalune periood**

(15) Kuna uurimisperioodi ja vaatlusaluse perioodi kohta märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendus 27.

1.8. **Geograafilise ulatuse muutumine ja menetlusega seotud väited**

(16) Alates 1. jaanuarist 2021 ei kuulu Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (edaspidi „Ühendkuningriik“) enam Euroopa Liitu. Seega põhineb käesolev määrus EL 27 (Euroopa Liit ilma Ühendkuningriigita) andmetel. Seepärast palus komisjon kaebuse esitajal ja valimisse kaasatud liidu tootjatel esitada teatavad algsed küsimustiku vastused üksnes EL 27 hõlmavate andmetega. Kaebuse esitaja ja valimisse kaasatud liidu tootjad esitasid küsitud andmed. Kuna ajutises määruses avaldatud makromajanduslike näitajate ja EL 27 makromajanduslike andmete erinevused on tingitud ainsa Ühendkuningriigi tootjaga seotud andmete väljajätmisest, on käesoleva määruse teatavate tabelite arvandmed esitatud vahemikena, et mitte avaldada selle huvitatud poolega seotud konfidentsiaalset teavet.

(17) Dumpingu puhul võeti lõplike dumpingumarginaalide arvutamisel arvesse üksnes sellist valimisse kaasatud eksportivate tootjate eksportmüüki, mis oli suunatud EL 27sse.

(18) Liidu huvide hindamisel uuris komisjon kasutajatelt ja importijatelt (st Marcegaglia Carbon Steel SpA, San Polo Lamiere ja kontserni Network Steel kuuluvad majandusüksused), kas Ühendkuningriigi väljaastumine muudab nende vastuseid küsimustikule. San Polo Lamiere komisjoni taotlusele ei vastanud. Teised pooled märkisid, et Ühendkuningriigi väljaastumine juba esitatud teavet ei muuda.

(19) 12. jaanuaril 2021 teavitas komisjon toimikule lisatud märkusega ([6]) Ühendkuningriigi äriühinguid ja ühendusi sellest, et neid ei käsitata enam huvitatud pooltena kaubanduse kaitsemenetlustes. Märkusele vastas üksnes rahvusvahelise terasekaubanduse ühendus, kes tegutseb Ühendkuningriigis ning esindab importijate ja kasutajate huve. Ta oli registreeritud huvitatud poolena ning esitas põhjendatud taotluse jätkata selles menetluses huvitatud poolena. Arvestades, et sellel poolel on Saksamaal keskus, mis esindab asjaomaseid ELi äriühinguid EL 27s, rahuldas komisjon taotluse.

(20) Türgi valitsus märkis, et Ühendkuningriigi väljaastumise tõttu on 7. jaanuaril 2021 kehtestatud ajutised meetmed põhjendamatud ja ebaseaduslikud, sest need põhinesid EL 28 andmetel. 29. jaanuaril 2021 palus Türgi valitsus komisjonil ajutised meetmed tühistada ja teha analüüs Ühendkuningriiki mittehõlmavate andmete alusel. Komisjon leidis, et Türgi valitsuse taotlus ei ole põhjendatud, sest ajutised meetmed põhinesid järeldustel, mis tehti huvitatud pooltele eelnevalt teatavaks 2020. aastal, mil liidul oli veel 28 liikmesriiki.

(21) Peale selle väitsid Türgi valitsus ja kaks valimisse kaasatud eksportivat tootjat, et vastavalt Euroopa Söe- ja Teraseühenduse ning Türgi Vabariigi vahelise lepingu (mis käsitleb Euroopa Söe- ja Teraseühenduse asutamislepinguga hõlmatud toodetega kauplemist; edaspidi „Türgi ja ESTÜ vaheline leping“) ([7]) artikli 11 lõikele 2 ei tohiks ükski ajutine meede kehtida kauem kui kolm kuud. Komisjon oli siiski arvamusel, et Türgi ja ESTÜ vahelise lepingu artikli 11 sätted on asjakohased üksnes juhul, kui kahju kannatanud pool sellele artiklile konkreetselt tugineb. Selles uurimises komisjon Türgi ja ESTÜ vahelise lepingu artikli 10 ega 11 sätetele ei tuginenud ning seega ei olnud tal kohustust kehtestada ajutised meetmed lühemaks perioodiks kui alusmäärusega ettenähtud kuueks kuuks.

2. ASJAOMANE TOODE JA SAMASUGUNE TOODE

2.1. Toote määratlusega seotud väited

(22) Esialgses etapis esitas üks kahveltõstukite, kahveltõstukite komponentide ja ehitusmasinate tootja taotluse, et uurimisaluse toote määratlusest jäetaks välja kuumvaltsitud teraslatid. Ajutises määruses märkis komisjon esialgu, et uurimine ei hõlma kuumvaltsitud teraslatte, sest 6–12 m pikkuste kuumvaltsitud teraslattide puhul on tegemist pikamõõduliste toodete, mitte terasest lehttoodetega.

(23) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist kordas pool oma taotlust. Ta märkis, et asjaomased tooted on endiselt toote määratlusega hõlmatud ning et seetõttu kohaldatakse nende suhtes meetmeid. Seepärast nõudis asjaomane pool, et välja jäetaks üle 6 000 mm pikkused tooted, st teatavad kuumvaltsitud latid, mis kuuluvad CN-koodi 7226 91 91 alla (üks neist CN-koodidest, mille toodete suhtes meetmed kehtivad). Komisjon leidis, et poole pakutud väljajättu ei ole võimalik teha, sest sellega välistataks ka teatavad kuumvaltsitud lehttooted, mille suhtes tuleks meetmeid kohaldada. Selles küsimuses märkis kaebuse esitaja, et ka rullidena tarnitavad kuumvaltsitud lehttooted ja isegi teatavad mõõtu lõigatud kuumvaltsitud lehttooted võivad olla 10 000 mm pikkused ning et seega ei iseloomusta see pikkus ainuüksi väljajätmist käsitlevas taotluses osutatud tooteid. Sellegipoolest oli kaebuse esitaja nõus, et kõnealused kuumvaltsitud teraslatid ei pidanud kuuluma uurimise kohaldamisalasse.

(24) Komisjon leidis, et kahveltõstukite tootja taotluses kirjeldatud toodetel on teistsugused põhiomadused kui kuumvaltsitud lehttoodetel mitte pikkuse, vaid pigem paksuse ja laiuse mõttes; seepärast on tegemist erinevate toodetega, millel on erinevad kasutusalad. Seega nõustuti välja jätma tooted, mille a) laius on kuni 350 mm (kaasa arvatud) ja b) paksus vähemalt 50 mm, olenemata toote pikkusest.

(25) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist taotles Erdemir Romania S.R.L, et välja jäetaks CN-koodi 7225 19 10 alla kuuluvad nn magnetilised kuumvaltsitud suundorienteerimata struktuuriga räniterastooted, sest ta ostab neid tooteid üksnes oma emaettevõtjalt (Erdemir) Türgis, pidades silmas liidu tootjate väidetavaid tavasid (st kõrged hinnad ja piiratud varud) ning seda, et väidetavalt ei ole võimalik liidu tootjatega konkureerida. Erdemir Romania S. R.L väitis, et kui asjaomaseid tooteid välja ei jäeta, on sel kahjulik mõju nii äriühingule endale kui ka Rumeenia majandusele tervikuna.

([6]) t21.000389.
([7]) EÜT L 227, 7.9.1996, lk 3.

(26) Eespool osutatud väljajätmist käsitlev taotlus on seotud sisendmaterjalina kasutatavate kuumvaltsitud lehttoodetega, mida tarnib Rumeenias asuvale elektrotehnilise terase tootjale Türgis asuv emaettevõtja (Erdemir). Komisjon leidis, et nendel sisendmaterjalidel on samad füüsilised, tehnilised ja keemilised omadused ning lõppkasutusalad nagu muud liiki kuumvaltsitud lehttoodetel, mille suhtes meetmeid kohaldatakse, ning et need on vastastikku asendatavad. Seega ei rahuldanud komisjon taotlust jätta välja CN-koodi 7225 19 10 alla kuuluvad nn magnetilised kuumvaltsitud, suundorienteerimata struktuuriga räniterastooted. Peale selle toodab magnetilisi kuumvaltsitud suundorienteerimata struktuuriga räniterastooteid mitu liidu tootjat ning need tooted konkureerivad otseselt importtoodetega. Taotluse esitanud poolele avalduva mõju küsimuses ei mõistnud komisjon, miks peaks väljajätmisest keeldumisel olema rängad tagajärjed, nagu asjaomane pool väitis, võttes arvesse emaettevõtja suhtes kohaldatava dumpinguvastase tollimaksu määra.

2.2. **Järeldus**

(27) Kuna tootevaliku kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 28–33 esitatud järeldused, mille muudatused on esitatud eespool põhjenduses 24.

3. **DUMPINGUHINNAGA MÜÜK**

(28) Pärast esialgsete ja lõplike järelduste avalikustamist sai komisjon kolmelt valimisse kaasatud eksportivalt tootjalt ja kaebuse esitajalt kirjalikud märkused dumpinguhinnaga müügi suhtes tehtud esialgsete ja lõplike järelduste kohta.

3.1. **Alusmääruse artikli 18 kohaldamine**

(29) Alusmääruse artikli 18 kohaldamist kahe seotud eksportiva tootja esitatud teabe suhtes (teave siseturul toimunud (omamaise) müügi puhul teatatud transpordikulude kohta) täpsustati ajutise määruse põhjendustes 26 ning 56–59.

(30) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist vaidlustasid need kaks seotud eksportivat tootjat selle, et nende omamaiste transpordikulude suhtes kohaldati esialgses etapis alusmääruse artiklit 18, ning väitsid, et selle artikli kohaldamise tingimused ei ole käesoleval juhul täidetud. Samuti väitsid nad, et kui komisjon jõuaks teisele järeldusele, saaks ta omamaiseid transpordikulusid korrigeerida üksnes nende tarneteede korral, mille puhul loeti äriühingute esitatud teave ebaõigeks.

(31) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist esitatud märkustes vaidlustas kaebuse esitaja eksportivate tootjate väite ning väljendas toetust sellele, et komisjon kohaldas kõnealuste eksportivate tootjate kantud transpordikulude puhul esialgses etapis alusmääruse artiklit 18.

(32) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordasid asjaomased eksportivad tootjad oma väiteid. Esiteks väitsid nad, et kuna komisjon otsustas arvutada dumpingumarginaalid mõlema kontserni kuuluva eksportiva tootja jaoks eraldi, ei olnud enam vaja kindlaks teha kulusid, mis kaasnesid kuumvaltsitud lehttoodete transpordiga tootjalt teisele kontserni kuuluvale äriühingule. Teiseks leidsid nad, et komisjon oleks pidanud kasutama artikli 18 kohaldamist käsitlevale kirjale antud vastuses esitatud teavet ning korrigeerima transpordikulusid üksnes nende tarneteede puhul, kus müügi või tarne vahendamiseks kasutati kontserni kuuluva seotud äriühingu ladu/sadamat. Selles küsimuses taotles äriühing ka ärakuulamise eest vastutava ametniku sekkumist. Ärakuulamine toimus 6. mail 2021.

(33) Komisjon analüüsis väidet ning järeldas, et eksportivate tootjate kantud riigisisese transpordi kulude puhul oli põhjendatud kohaldada alusmääruse artiklit 18. Esiteks, ehkki esialgsete järelduste avalikustamise kohta esitatud märkuste põhjal tehti kahe äriühingu puhul arvutused eraldi, olid äriühingud siiski omavahel seotud ning seega olid sisetranspordikulud endiselt olulised. Teiseks ei sisaldanud dokumendid, mille äriühingud oma väidete toetuseks esitasid, uut teavet ega kõigi uurimisaluse toote omamaise müügiga seotud tarneteede selget ja terviklikku kirjeldust, mille alusel komisjon saaks selgelt kindlaks teha kõik tehingud (ja seega neid ristkontrollida), mille puhul kasutati seotud äriühingu ladu/sadamat müügi või tarne vahendamiseks. Toimikus oleva teabe põhjal ei olnud võimalik piisava kindlusega välistada, et puudusid teised tarneteed, mille puhul tuleks samuti välistada teatavad sisetranspordikulud.

(34) Ärakuulamise eest vastutava ametniku soovituste alusel hindas komisjon eksportivate tootjate riigisisese transpordi kulude korrigeerimise proportsionaalsust uuesti. Komisjon märkis, et alusmääruse artiklit 18 kohaldati üksnes teatavate siseturul toimunud müügitehingute suhtes (ühe kontserni kuuluva eksportiva tootja puhul ligikaudu 10 % ja teise eksportiva tootja puhul ligikaudu 20 % tehingutest) ning et komisjon korrigeeris üksnes klientidega tehtud müügitehingute andmeid. Seega ei mõjutanud see enamiku omamaiste müügitehingute arvessevõtmist. Ehkki komisjon lähtus kättesaadavatest faktidest, ei keeldunud ta transpordikulude arvessevõtmisest tervikuna. Selle asemel arvutas ta äriühingute esitatud tegelike andmete põhjal välja hinnangulised transpordikulud nende tarneteede korral, mille puhul seotud vahenduspunkti kaasatus oli ebaselge. Seepärast järeldas komisjon, et võttes arvesse fakte ja seda, et eksportivad tootjad oleks pidanud taotletud kohandusi põhjendama, oli lähenemisviis, mille põhjal määrati kindlaks omamaiste müügitehingute puhul arvesse võetavad transpordikulud, proportsionaalne ega olnud põhjendamatu.

(35) Seega lükati väide tagasi ning komisjon kinnitas ajutise määruse põhjendustes 56–59 esitatud järeldused.

3.2. **Normaalväärtus**

(36) Normaalväärtuse arvutamise üksikasjad esitati ajutise määruse põhjendustes 38–49.

(37) Üks eksportiv tootja väitis, et tema tootmiskulude kindlaksmääramisel pidanuks komisjon võrdlema ostetud sisendmaterjalide ümberarvutatud kulusid kooskõlastavalt tema raamatupidamisarvestusega.

(38) Komisjon hindas väidet ja leidis, et see on põhjendatud. Meetodiga, mille alusel komisjon jaotas esialgses etapis ümber ostetud sisendmaterjalide kulud, et kajastada erinevatest tehnilistest omadustest tulenevaid erinevusi kuludes, olid asjaomaste sisendmaterjalide kogukulud suuremad ega vastanud eksportiva tootja raamatupidamisarvestusele. Seega nõustus komisjon väitega ning esitas lõplikes arvutustes need ostetud sisendmaterjalide kulud läbivaadatud kujul.

(39) Üks eksportiv tootja väitis, et tootmiskulude kindlaksmääramisel oleks komisjon pidanud arvesse võtma elektrienergia kompensatsiooni, millest ta teatas. Ta väitis, et esialgsetes järeldustes ei olnud komisjon õigesti hinnanud kõnealuse äriühingu rolli Türgi elektriturul ning YEKDEM-süsteemi (taastuvenergia toetusmehhanism Türgis) üldist toimimist. Eksportiv tootja selgitas, et turukorraldaja (EPİAŞ) müüb taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergiat teatava hinnaga turuosalistele. Kui aga turuhind, millega EPİAŞ elektrienergiat ostis, osutub hiljem väiksemaks, kompenseeritakse vastav vahe elektriostjatele. Seega tuleks äriühingu arvates seda elektrienergia kompensatsiooni arvesse võtta, et kajastada elektrienergia puhaskulusid.

(40) Komisjon analüüsis esitatud uusi selgitusi ning järeldas, et väide on põhjendatud. Seepärast võeti väidet arvesse ning äriühingu lõpliku dumpingumarginaali arvutustes arvestati tootmiskuludes elektrienergia kompensatsiooniga.

(41) Üks eksportiv tootja väitis, et kuumvaltsitud lehttoodete tootmiskulude arvutamisel oleks komisjon pidanud arvesse võtma üksnes siseturul müüdud kuumvaltsitud lehttoodete kulusid, mille ta oli esitanud liitu eksporditud kuumvaltsitud lehttoodete kuludest eraldi, selle asemel, et liita kuumvaltsitud lehttoodete tootmiskulud kokku ja esitada koondväärtus. Äriühing väitis, et sellise lähenemisviisiga jäeti tähelepanuta asjaolu, et teatava PCNi (toote kontrollnumber) alla kuuluva ühe tooteliigi tootevalik võib olenevalt sihtturust erineda.

(42) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist esitatud märkustes vaidlustas kaebuse esitaja eksportiva tootja väite ning märkis, et kui kaks või enam toodet kuuluvad sama PCNi alla, peaksid neil olema samad tootmiskulud, isegi kui tootja käsitab neid oma kuluarvestussüsteemis eraldi kuludena. Seega tuleks need kulud esitada samas tootmiskulude tabelis.

(43) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordas eksportiv tootja oma väidet, et normaalväärtuse arvutamisel tulnuks arvesse võtta üksnes omamaise müügiga seotud tootmiskulusid, millest teatati liitu suunatud müügiga seotud tootmiskuludest eraldi.

(44) Komisjon oli arvamusel, et eksportiv tootja ei osutanud faktidele, mis oleksid põhjendanud tootmiskulude eristamist sihtturu alusel ja seega kulude eraldi arvutamist. Kulude väidetavad erinevused olid tingitud sellest, et äriühing esitas tootmiskulud äriühingusisese kodeerimissüsteemi, mitte toote PCNide alusel. Komisjoni arvates ei olnud põhjust siseturul müüdud ja eksporditud toodete tootmiskulusid eristada, kui tootmisprotsessid tegelikkuses üksteisest ei erine. Kuna eksportiv tootja ei esitanud tõendeid selle kohta, et sama PCNi alla kuuluvad eksporditud ja siseturul müüdud toodete tootmisprotsessid on erinevad, järeldas komisjon, et kulusid ei saa eraldi arvestada. Seepärast lükati väide tagasi.

(45) Kolm eksportivat tootjat esitasid märkusi omamaiste müügi-, üld- ja halduskulude arvutuse kohta, eeskätt seoses sellega, et müügi-, üld- ja halduskulude arvutamisel jäeti välja või jaotati esialgses etapis ümber teatavad finantskirjed, näiteks finantstulud, kasum või kahjum valuutakursi muutustest, erakorralised tulud ja erakorraline kahjum.

(46) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist esitatud märkustes vaidlustas kaebuse esitaja eksportivate tootjate väited ning märkis, et väljajäetud summad ei olnud seotud uurimisaluse toote tootmise ega müügiga, vaid tulenesid äriühingu muust tegevusest, näiteks pangahoiuste ja ümberhindlustehingud.

(47) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordasid kolm eksportivat tootjat oma väiteid müügi-, üld- ja halduskulude arvutuse kohta.

(48) Kaks seotud eksportivat tootjat väljendasid kahtlust selle suhtes, et komisjon liigitas teatavad müüdud kaupade kuludena esitatud kulud ümber müügi-, üld- ja halduskuludeks või tootmiskuludeks (nt kasutamata tootmisvõimsusega seotud kulud, mittekasutatavate materjalidega seotud eraldised), ent ei teinud sama teatavate muude kulude korral, mis kajastati müüdud kaupade kuludena. Peale selle väitsid äriühingud, et komisjon oleks pidanud arvesse võtma valuutakursi muutustest, samuti väärtuse hindamise erinevustest tulenevat realiseeritud kasumit/kahjumit. Samuti väitsid äriühingud, et kontserni kuuluva seotud kaupleja puhul ei oleks tohtinud transpordiga seotud müügi-, üld- ja halduskulusid osaliselt ümber liigitada üldisteks müügi-, üld- ja halduskuludeks, sest see kaupleja sisetranspordikulusid ei kandnud. Seda väidet korrati pärast täiendavate lõplike järelduste avalikustamist. Eeskätt väitsid eksportivad tootjad, et kõnealune küsimus ei saanud seotud kauplejat puudutada, sest tegemist oli transpordiprotsessi viimase osalisega.

(49) Müüdud kaupade kuludena kajastatud kulude ümberliigitamise küsimuses tasub märkida, et äriühing oli esitanud teatavad kulud, mis ei olnud lisatud ei tootmiskuludesse ega müügi-, üld- ega halduskuludesse. Seega leidis komisjon, et kui jätta need kulud kummassegi kategooriasse ümber liigitamata, jääksid need normaalväärtuse kindlaksmääramisel ekslikult arvestamata. Samal ajal oli komisjon arvamusel, et ümberliigitamata jäetud kulud kas ei olnud seotud uurimisaluse toote tootmise ja/või müügiga (nt tuletistehingud) või oli seos uurimisaluse toote tootmise ja/või müügiga ebaselge (nt tooraine hinnaerinevused).

(50) Seoses kasumi/kahjumiga valuutakursi muutustest märkis komisjon, et väärtuse hindamisest tulenev kasum/kahjum tekkis tehingute lõpetamisest ning seetõttu ei olnud see seotud uurimisaluse toote tootmise ega/või müügiga. Peale selle selgitasid äriühingud, et kasum/kahjum valuutakursi muutustest tulenes eurodes või Türgi liirides tehtud tehingutest, arvestades, et nende arvestusvaluuta oli USA dollar. Võttes arvesse, et omamaine müük toimus USA dollarites, leidis komisjon, et realiseeritud kasumit/kahjumit valuutakursi muutustest ei saa omistada omamaisele müügile ning et seepärast oleks seda tulnud arvesse võtta tavapärase kaubandustegevuse hindamisel kasutatavate müügi-, üld- ja halduskulude kindlaksmääramisel.

(51) Seoses nende sisetranspordikulude ümberliigitamisega, mille suhtes kohaldati alusmääruse artikli 18 sätteid (nagu selgitati eespool põhjendustes 29–35), leidis komisjon, et tegemist on kontserni tasandi küsimusega, mis puudutab ka seotud kaupleja tegevust. Seotud kaupleja osas märkis komisjon, et äriühingul olid valdused neljas asukohas. Seega ei olnud võimalik välistada, et kaup transporditi esmalt mõnda ülejäänud asukohtadest, enne kui see kliendile saadeti või klient sellele järele tuli.

(52) Seega kinnitas komisjon esialgses etapis kasutatud lähenemisviisi ning lükkas kahe seotud eksportiva tootja esitatud väited tagasi.

(53) Üks eksportiv tootja ei olnud nõus sellega, et komisjon ei võtnud arvesse kasumit/kahjumit valuutakursi muutustest, erakorralisi tulusid ja finantstulusid, mille äriühing esitas müügi-, üld- ja halduskulude andmetes. Peale selle väitis ta, et komisjon jättis müügi-, üld- ja halduskuludes arvestamata finantstulud, kuid mitte finantskulud.

(54) Oma raamatupidamistavade alusel ei olnud kõnealusel äriühingul võimalik eraldi kajastada valuutakursi muutustest tulenevat realiseeritud kasumit/kahjumit, mis on otseselt seotud uurimisaluse toote tootmise ja/või müügiga. Seega ei saanud komisjon kindlaks määrata valuutakursi muutustest tuleneva kajastatud kasumi/kahjumi tegelikku summat, mida oleks saanud müügi-, üld- ja halduskulude arvutamisel arvesse võtta.

(55) Erakorraliste tulude küsimuses märkis komisjon, et oma märkustes esialgsete järelduste avalikustamise kohta väitis äriühing, et erakorralised tulud olid seotud uurimisaluse toote müügi- ja tootmistegevusega. Ometi ei esitanud äriühing selle väite kinnituseks ühtki tõendit. Peale selle täpsustas komisjon, et jättis välja vaid ühe erakorralistes tuludes kajastatud kirje, mille olemust ei olnud võimalik äriühingu esitatud teabe alusel kindlaks teha.

(56) Samuti võttis komisjon hoolikalt arvesse finantstulude ja -kulude all esitatud teavet. Komisjon ei nõustunud äriühingu väitega finantstulude kohta, sest need ei olnud seotud äriühingu igapäevase tootmis- ja müügitegevusega, vaid pigem finantstehingutega, mis uurimisaluse toote tootmisse ega/või müüki ei puutunud. Äriühingu esitatud teabe alusel järeldas komisjon, et äriühingu kantud finantskulud seevastu olid seotud kuumvaltsitud lehttoodete tootmis- ja müügitegevusega.

(57) Seega kinnitas komisjon esialgses etapis kasutatud lähenemisviisi ning lükkas eksportiva tootja esitatud väited tagasi.

(58) Üks eksportiv tootja väitis, et komisjon ei oleks tohtinud jätta arvesse võtmata teavet, mille ta esialgses etapis esitas, sest puudub ajaliselt määratletud erand, mille alusel komisjon saaks seda teha; oluline on vaid, et teave esitataks uurimise tähtaja jooksul ning et teabe esitanud huvitatud pool teeb komisjoniga koostööd.

(59) Asjaomane eksportiv tootja vaidlustas esialgses etapis komisjoni esialgsed korrektsioonid ristkontrollitud müügi-, üld- ja halduskuludes ning esitas selle kohta täiendavaid andmeid. Komisjon oli ümber jaotanud teatavad müügi-, üld- ja halduskulud, mida äriühing seostas algselt muude toodetega, sh kuumvaltsitud lehttoodete tootmisel kasutatud sisendmaterjalid, mille äriühing ise valmistas. Komisjon analüüsis esitatud lisateavet hoolikalt ning järeldas, et kõnealuse teabega ei tõendatud, et komisjoni kasutatud meetod müügi-, üld- ja halduskulude ümberjaotamiseks oli põhjendamatu või sobimatu, võttes eeskätt arvesse, et kaugmeetodil toimunud ristkontrolli käigus ei avaldanud tootja neid müügi-, üld- ja halduskulusid ega jaotanud neid nõuetekohaselt ning et oma märkustes esialgsete järelduste avalikustamise kohta nõustus ta, et uurimisaluse toote tootmisel kasutatud sisendmaterjalidega seotud müügi-, üld- ja halduskulud saaks omistada uurimisalusele tootele. Seetõttu lükkas komisjon väite tagasi.

(60) Üks eksportivate tootjate kontsern vaidlustas esialgse otsuse koondada kontserni dumpingumarginaali arvutamisel kahe kontserni kuuluva tootja kulu- ja müügiandmed. Ta väitis, et komisjon oleks pidanud esmalt välja arvutama kummagi seotud tootja individuaalse dumpingumarginaali, lähtudes individuaalsetest normaalväärtustest ja ekspordihindadest, ning seejärel nende andmete alusel leidma kaalutud keskmise dumpingumarginaali kogu kontserni jaoks.

(61) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist esitatud märkustes vaidlustas kaebuse esitaja eksportiva tootja väite ning märkis, et komisjon talitas äriühinguid ühe majandusüksusena käsitades õigesti, võttes arvesse kontserni majandustegevuse olemust.

(62) Komisjon järeldas, et kuna kumbki kaks kontserni kuuluvat eksportivat tootjat esitas kulu- ja müügiandmed nii, et nende põhjal oli võimalik eristada ja kindlaks teha kummagi eksportiva tootja toodetud toodete kulud ja müüginumbrid, oli võimalik ja täpsem arvutada kaks eraldi dumpingumarginaali ja alles seejärel koondada need üheks, kogu kontserni hõlmavaks kaalutud keskmiseks dumpingumarginaaliks. Seega oldi kontserni väitega nõus ja tema dumpingumarginaal arvutati vastavalt.

(63) Üks eksportiv tootja väitis, et komisjon ei oleks tohtinud võtta esialgses etapis tema tootmiskuludes arvesse teatavaid kasutamata tootmisvõimsusega seotud kulusid ning et need kulud ei olnud seotud uurimisaluse toote, vaid muude toodetega.

(64) Komisjon analüüsis eksportiva tootja esitatud teavet ja leidis, et väide on põhjendatud. Õigupoolest lisati need kasutamata tootmisvõimsusega seotud kulud esialgses etapis uurimisaluse toote tootmiskuludesse arusaamatuse tõttu seoses tootekategooriaga, millega need kulud olid seotud. Seega võeti väidet arvesse ning asjaomased kasutamata tootmisvõimsusega seotud kulud jäeti eksportiva tootja tootmiskuludest välja.

(65) Üks eksportiv tootja kordas oma väidet, et sääbide (kuumvaltsitud lehttoodete sisendmaterjal) puhul tuleks arvesse võtta seotud tarnija tegelikke tootmiskulusid, mitte seotud tarnija määratud ostuhinda. Peale selle märkis äriühing, et selline lähenemisviis on asjakohane seepärast, et esialgses etapis koondas komisjon kahe seotud tootja esitatud andmed ja arvutas nende jaoks ühe dumpingumarginaali.

(66) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist esitatud märkustes vaidlustas kaebuse esitaja eksportiva tootja väite ning märkis, et sääbide kulusid tuleks kajastada eksportiva tootja kantud kuludena. Kuna sääbide siirdehind ei olnud kulusid katval tasemel, vaid üle selle, avaldaks see moonutavat mõju, kui arvesse võetaks sääbide kulusid seotud tarnijale.

(67) Komisjon märkis, et alusmääruse artikli 2 lõike 5 kohaselt peavad normaalväärtuse arvutamisel kasutatavad kulud asjakohasel viisil kajastama uurimisaluse toote tootmis- ja müügikulusid äriühingu raamatupidamisarvestuses esitatud kujul. Väite esitanud eksportiva tootja raamatupidamisarvestuses olid sääbide kulud kirjendatud seotud tarnijale makstud ostuhinna tasemel. Sääbide müügihind eksportivale tootjale oli võrreldav müügihinnaga sõltumatutele isikutele ning seega leidis komisjon, et need andmed kajastavad asjakohasel viisil uurimisaluse toote tootmise ja müügiga seotud kulusid. Peale selle käsitas komisjon kaht tootjat eraldi majandusüksustena ning tegi kaks eraldi dumpinguarvutust, mistõttu on esialgses etapis arvutuste koondamisega seotud täiendav argument ebaoluline. Seepärast kinnitas komisjon esialgses etapis tehtud järeldused.

(68) Üks eksportiv tootja väitis, et komisjon ei oleks esialgses etapis tohtinud kuumvaltsitud lehttoodete tootmiskulude kindlaksmääramisel korrigeerida rauamaagi graanulite kulusid, mida korrigeeriti seetõttu, et nende kulud põhinesid ostuhindadel, millega neid osteti seotud pooltelt, st hinnad ei kajastanud tegelikku turuhinda. Eksportiv tootja väitis samuti, et kui korrigeerimine on vajalik, saaks uurimisaluse toote tootmisele jaotada üksnes osa asjaomastest lisakuludest, sest rauamaagi graanuleid kasutatakse ka muude toodete tootmisel.

(69) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist esitatud märkustes vaidlustas kaebuse esitaja eksportiva tootja väite ning leidis, et rauamaagi graanulite kulusid korrigeerides talitas komisjon õigesti, sest seotud majandusüksustele makstavad ostuhinnad ei vastanud reaalturuväärtuse põhimõttele.

(70) Komisjon kinnitas esialgse järelduse selle kohta, et kooskõlas alusmääruse artikli 2 lõikega 5 oli eksportiva tootja rauamaagi graanulite kulusid vaja korrigeerida seepärast, et neid osteti peaaegu ainult seotud pooltelt ja reaalturuväärtuse põhimõttele mittevastavate hindadega. Seega asendati need äriühingu esitatud selle ostuhinnaga, millega osteti tooteid sõltumatutelt isikutelt. Väidet, et uurimisaluse toote tootmisele tuleks jaotada vaid osa asjaomastest lisakuludest, ei esitanud äriühing oma vastuses küsimustikule ning nii hilises uurimise etapis ei olnud võimalik kõnealuse teabe täpsust ristkontrollida. Seepärast lükati väide tagasi.

(71) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordas eksportiv tootja argumenti, et hind, millega rauamaagi graanuleid seotud pooltelt osteti, vastas reaalturuväärtuse põhimõttele, ega olnud nõus sellega, kuidas komisjon kõnealuse korrektsiooni arvutas (st kõik lisakulud jaotati uurimisalusele tootele), väites, et rauamaagi graanuleid kasutatakse ka muude toodete tootmisel. Viimase punkti puhul vaidlustas äriühing ka komisjoni järelduse selle kohta, et kulujaotust käsitlev teave on uus ning et seda ei olnud võimalik ristkontrollida.

(72) Komisjon hindas põhjalikult argumente ja teavet, mille äriühing esitas oma märkustes lõplike järelduste avalikustamise kohta. Komisjon leidis, et rauamaagi graanuleid tarninud seotud äriühing müüs toorainet eksportivale tootjale tõepoolest juurdehindlusega. Sellegipoolest oli juurdehindlus märksa väiksem kui eksportiv tootja väitis ning oluliselt väiksem juurdehindlusest, mida kohaldatakse kontserni äriühingute vahelistes müügitehingutes kooskõlas kontserni siirdehinnapoliitikaga, ning seega ei kajastanud see eeldatavalt sellist juurdehindlust, mida kasutatakse reaalturuväärtuse põhimõttele vastavates tehingutes. Peale selle ei esitanud äriühing täiendavaid tõendeid selle kohta, et kõnealune juurdehindlus kajastab sõltumatu kaubandusettevõtja nõutavat mõistlikku taset. Küsimuses, kui suurt osa ostetud rauamaagi graanulitest kasutati kuumvaltsitud lehttoodete tootmiseks, märkis komisjon, et äriühing esitas rauamaagi ostu andmed eraldi mitmel vormil. Ometi esitas äriühing kuumvaltsitud lehttoodete tootmiseks kasutatud rauamaagi kulud ilma täiendava jaotuseta ning seega ei olnud võimalik täpsemalt kindlaks teha, kui suur osa rauamaagi graanulitest suunati kuumvaltsitud lehttoodete tootmisse. Peale selle nähtus eksportiva tootja algsele küsimustiku vastusele lisatud tootmisvõimsuse aruande andmetest, et ostetud rauamaagi graanuleid kasutati kuumvaltsitud lehttoodete tootmiseks äriühingu teatatud täies koguses. Seetõttu lükkas komisjon väite lõplikult tagasi.

(73) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis üks eksportiv tootja, et komisjon ei tohiks kontserni kuuluva seotud tootja kaudu toimunud omamaise müügi puhul arvesse võtta täiendavaid müügi-, üld- ja halduskulusid, et kajastada seotud kaupleja osalust. Eeskätt väitis kõnealune eksportiv tootja, et selles omamaises müügis osalenud seotud äriühing esitas kantud müügi- ja üldkulude (k.a juurdehindlus) kohta arved kooskõlas kontserni siirdehinnapoliitikaga. Seega olid seotud kaupleja kantud kulud eksportiva tootja sõnade kohaselt tema müügi-, üld- ja halduskuludes juba kajastatud. Sellega seoses osutas eksportiv tootja asjaolule, et seotud äriühing võttis teenustasu kontsernisisese teenuse osutamise eest.

(74) Komisjon märkis esiteks, et omamaises müügis osalenud kaupleja müügi-, üld- ja halduskulude kajastamiseks rakendas ta konservatiivset lähenemisviisi ega võtnud aluseks seotud eksportiva tootja tegelikke müügi-, üld- ja halduskulusid, vaid sellise teise kontserni kuuluva seotud äriühingu müügi-, üld- ja halduskulusid, kes oli teatavates omamaistes müügitehingutes üksnes kaupleja rollis. Seda silmas pidades oli komisjon arvamusel, et seotud eksportiva tootja müügi-, üld- ja halduskulud oleksid ebaproportsionaalselt suured, samal ajal kui seotud kaupleja müügi-, üld- ja halduskulusid võib pidada mõistlikuks, arvestades ülesandeid, mida seotud tootja omamaises müügis täitis. Peale selle märkis komisjon, et seotud eksportiv tootja võttis asjaomaselt eksportivalt tootjalt tõepoolest teenustasu kontsernisisese teenuste osutamise eest. Äriühingute esitatud teabe alusel ei olnud komisjonil võimalik kindlaks teha, kas eksportivale tootjale osutatud teenused, mille kohta esitati arved, olid tõepoolest seotud uurimisaluse toote siseturul edasimüügis kantud kuludega, sest tehingud olid raamatupidamisarvestuses kirjendatud ja/või väljastatud arvetel märgitud üksnes kontsernisisese teenustena. Peale selle moodustasid eksportiva tootja raamatupidamises kirjendatud ja uurimisalusele tootele jaotatud kontsernisisese teenuste kulud väga väikese osa müügi netokäibest. Võttes arvesse, et asjaomase eksportiva tootja raamatupidamises kirjendatud kontsernisisese teenuste olemus on ebaselge ning et komisjon on algusest peale rakendanud konservatiivset lähenemisviisi, lükkas komisjon väite tagasi.

3.3. **Ekspordihind**

(75) Ekspordihinna arvutuskäik on esitatud ajutise määruse põhjendustes 50 ja 51. Kuna selle punkti kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon esialgsed järeldused.

3.4. **Võrdlus**

(76) Normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdluse üksikasjad esitati ajutise määruse põhjendustes 52–68.

(77) Üks eksportiv tootja kordas väidet, et ta moodustab ühe majandusüksuse Türgis asuva seotud kauplejaga, kes müüs uurimisperioodil uurimisalust toodet liitu, ning seega vaidlustas ta kooskõlas alusmääruse artikli 2 lõike 10 punktiga i esialgses etapis korrigeeritud ekspordihinna. Äriühing viitas varasematele kohtuasjadele, eeskätt seoses sellega, et tootja tegeles teatavas piiratud mahus otseekspordiga, ning väitis, et see ei ole piisav üht majandusüksust käsitleva väite tagasilükkamiseks. Samuti väitis äriühing, et tootjapoolse omamaise otsemüügi olemasolu ei ole oluline selle kindlaksmääramisel, kas ekspordi poolel eksisteerib üks majandusüksus, ning et väite hindamisel tuleks olulise aspektina arvestada asjaolu, et tootja kontrollib seotud kauplejat.

(78) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist esitatud märkustes vaidlustas kaebuse esitaja eksportiva tootja väite, märkides, et tootjapoolse otsemüügi olemasolu näitab, et kaupleja tegutseb seotud edasimüüjana, ning oli nõus sellega, et komisjon ekspordihinda korrigeeris.

(79) Komisjon analüüsis märkusi ja toimikus sisalduvaid tõendeid, eeskätt tootja ja tema seotud kaupleja raamlepingut. Komisjon märkis, et selles raamlepingus oli kehtestatud müüdud kaubalt makstav komisjonitasu ning et tootjale olid lepingus sätestatud sellised kohustused, mida tavapäraselt täidab müügiosakond; seotud kaupleja kohustused vastasid aga tootja eksporditegevust toetavat teenust osutava esindaja kohustustele. Sellest annavad tunnistust ka eksportiva tootja suhteliselt suuremad müügikulud. Täiendavat teavet tootja ja seotud kaupleja lepingulise suhte kohta ei esitatud. Seega järeldas komisjon, et raamlepingu sätteid arvesse võttes ei pea paika väide, et seotud kaupleja ja tootja omavahelise seose majanduslik tegelikkus kajastab tootja ja äriühingusisese müügiosakonna vahelist seost. Selle asemel tegeles tootja müügiga ise, samal ajal kui seotud kaupleja täitis tootja nimel ja komisjonitasu eest teatavaid ekspordiga seotud ülesandeid. Võttes ühtlasi arvesse esialgses etapis tehtud järeldusi selle kohta, et tootja tegeleb ka otsemüügiga, järeldas komisjon, et üht majandusüksust käsitlev väide tuleb tagasi lükata. Seega kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 54–55 esitatud esialgsed järeldused.

(80) Otsese eksportmüügi asjakohasuse küsimuses kordas eksportiv tootja pärast lõplike järelduste avalikustamist põhimõtteliselt argumente, mille ta esitas oma märkustes esialgsete järelduste avalikustamise kohta ja mida käsitleti ajutise määruse põhjenduses 54 ja käesoleva dokumendi põhjenduses 79.

(81) Samuti andis eksportiv tootja mõista, et suurem osa sellest eksportmüügist ei olnud tegelikult eksportmüük, vaid eriotstarbelise õiguskorra või tolliprotseduuri alusel toimunud omamaine müük. Komisjon märkis, et eksportmüügiga seotud õiguskord ei ole otsustava tähtsusega selle hindamisel, kas müük kujutab endast eksportmüüki, ning et sellise otsemüügi olemasolu omamaise müügi kõrval annab tunnistust sellest, et tootja täitis müügiga seotud funktsioone.

(82) Peale selle väitis eksportiv tootja, et asjaolu, et kogu omamaise müügi teostas tootja otse, ilma seotud kaupleja osaluseta, ei olnud oluline selle kindlaksmääramisel, kas eksportmüüki teostas üks majandusüksus. Komisjoni arvates tõendas see asjaolu seda, et tootjal on täieõiguslik äriühingusisene müügiosakond, mis on oluline tegur ja mida on sellisena tunnustanud Üldkohus ([8]).

(83) Eksportiv tootja esitas mitu argumenti seoses raamlepinguga, mille ta oma seotud kauplejaga sõlmis. Ta väitis, et tema kui eksportiva tootja ja seotud kaupleja lepingu eesmärk oli tagada dokumentaalsed tõendid valitsuse/maksuauditeteks ja siirdehindu käsitlevate eeskirjade täitmiseks. Selles küsimuses märkis komisjon, et ehkki eksportiva tootja ja seotud kaupleja leping võib olla asjakohane ka maksustamisega seotud põhjustel, ei muuda see tõsiasja, et lepingus on selgelt sätestatud, et seotud kaupleja osutab eksporditeenuseid müügilt makstava komisjonitasu eest. Eksportiv tootja kinnitas samuti, et lepingus on selgelt sätestatud, et eksportiva tootja kohustus on hankida kliente, sõlmida nendega lepingud ning leppida kokku vajalikes korraldustes. Komisjoni arvamuse kohaselt tõendas see seda, et eksportival tootjal on endal täielikult toimiv müügiosakond eksportmüügiks ning et

([8]) Üldkohtu otsus, 25.6.2015, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) *vs.* Euroopa Liidu Nõukogu, T-26/12, punkt 50.

seega ei tegutsenud seotud kaupleja eksportiva tootja äriühingusisese müügiosakonnana. Peale selle jääb eksportiva tootja väidetest mulje, nagu oleks alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohane korrigeerimine võimalik üksnes olukorras, kus seotud kaupleja täidab kõiki neid ülesandeid, mille eest tavapäraselt vastutab müügiosakond. See ei vasta tõele. Alusmääruse artikli 2 lõike 10 punktis i osutatakse vaatlusaluse müügiga (käesoleval juhul eksportmüük) seotud komisjonitasudele, kuid ei täpsustata osutatavate teenuste liiki. Alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohase korrigeerimise eesmärk on nõuetekohaselt korrigeerida eksportmüügi esindajale vastava müügitegevusega seoses osutatud teenuste eest makstud komisjonitasu – olenemata sellest, mida need teenused hõlmavad –, et tagada võrreldavus omamaise müügiga. Seepärast lükati väide tagasi.

(84) Eksportiv tootja väitis samuti, et käsitlusega, et seotud kauplejal on sarnased funktsioonid nagu komisjonitasu alusel töötaval esindajal, ei sobi kokku lepingusäte, mille kohaselt ei jää toodete ekspordiga seotud tegevuse kasum või kahjum seotud kauplejale, sest esindaja ei nõustuks sellega, et peaks (kogu) oma kasumi andma üle tootmisettevõttele ning et talle hüvitataks üksnes kulud, mis kaasnevad akreditiivide kontrollimise, tollivormistuseks vajalike dokumentide hankimise, nõutavate ekspordidokumentide koostamise ning maksete sissenõudmisega. Komisjon märkis, et eksportiva tootja ja seotud kaupleja finantskokkulepetes on kindlaks määratud tegevused ja funktsioonid, mida seotud kaupleja on lepingu alusel kohustunud tasu eest täitma. Korrigeerimine, millega komisjon kohaldas analoogia põhjal alusmääruse artikli 2 lõiget 9, tehti selleks, et võtta neid funktsioone arvesse ja kajastada reaalturuväärtuse põhimõttel osutatava teenuse eest makstavat nõuetekohast tasu. Seega annab asjaolu, et seotud kauplejale makstakse komisjonitasu eksportivale tootjale osutatud eksporditeenuste eest, tunnistust sellest, et seotud kaupleja osutab kokkulepitud teenuseid eksportiva tootja nimel, kuid ei saa selle eest asjakohast tasu, sealhulgas mõistlikku kasumit. Seepärast lükati väide tagasi.

(85) Samuti väitis eksportiv tootja, et tõsiasi, et ta täitis teatavaid tavapäraselt müügiosakonnaga seostatavaid kohustusi, ei välista ühe majandusüksuse olemasolu. Eksportiva tootja arvamuse kohaselt võivad tootja ja kaubandusettevõtja väljakujunenud kohtupraktika alusel moodustada ühe majandusüksuse isegi juhul, kui tootja täidab teatavaid müügiga seotud funktsioone ise. Komisjon märkis, et lepingu tingimuste alusel täitis eksportiv tootja õigupoolest enamikku, kui mitte kõiki tavapäraselt müügiosakonnaga seostatavaid kohustusi. Nagu on juba osutatud eespool põhjenduses 83, on see vastuolus eksportiva tootja väitega, et seotud kauplejat tuleks käsitada tema äriühingusisese müügiosakonnana. Selle asemel täidab seotud kaupleja täiendavaid eksportmüügiga seotud funktsioone tasu või komisjonitasu eest, nagu eksportiv tootja ise tähelepanu juhtis. Nende komisjonitasude pärast alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohane korrigeerimine tehtigi.

(86) Komisjon nentis, et eksportiv tootja osutas mitmel korral kohtuasja Musim Mas uurimisel ilmnenud ja vastavas kohtuotsuses ([9]) arvesse võetud faktilistele asjaoludele. Sisuliselt andis eksportiv tootja mõista, et kuna tema faktiline olukord ei sarnane kohtuasjas Musim Mas kirjeldatule, ei ole alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohane korrigeerimine põhjendatud. Komisjon ei olnud sellega nõus. Alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti i kohase korrigeerimise põhjendatust tuleb analüüsida iga üksikjuhtumi fakte ning kõiki komisjonile kättesaadavaid tõendeid arvesse võttes. Kohtusjas Musim Mas tehtud kohtuotsusega ei sätestatud miinimumstandardit, mis peaks igal juhul täidetud olema. Selle asemel nõustus kohus kohtusjas Musim Mas hinnanguga, mille nõukogu oli teinud selles kohtuasjas täheldatud faktide põhjal. Igal juhul – nagu eespool meenutatud – iseloomustavad paljud kohtusjas Musim Mas esinenud olulised faktid ka eksportiva tootja olukorda, eeskätt sellise lepingu olemasolu, mis on vastuolus seisukohaga, et seotud kaupleja on tegelikkuses kontserni äriühingusisene müügiosakond.

([9]) Kohtuotsus, 26.10.2016, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) *vs.* Euroopa Liidu Nõukogu, C-468/15P.

(87) Samuti väitis eksportiv tootja, et ühe majandusüksuse olemasolu kindlakstegemisel tuleks oluliste teguritena arvesse võtta asjaolu, et eksportiv tootja kontrollib seotud kauplejat, et seotud kaupleja ei osta sõltumatutelt tarnijatelt ning et eksportiv tootja ja seotud kaupleja asuvad samal aadressil.

(88) Selles küsimuses märkis komisjon, et tõendamaks eksportiva tootja ja seotud kaupleja ühe majandusüksuse puudumist, ei ole vaja kõiki neid tegureid vaadelda eraldiseisvalt. Selle asemel peab komisjon kaaluma kõiki eksportiva tootja ja seotud kaupleja vahelisi suhteid reguleerivaid tingimusi tervikuna. Kontrollisuhte olemasolu ei välista järeldust, et seotud kaupleja ei ole äriühingusisene müügiosakond, vaid osutab kontsernis eri liiki teenuseid, käesoleval juhul ekspordiga seotud teenuseid. Asjaolu, et seotud kaupleja osutab eksporditeenuseid komisjonitasu eest üksnes eksportivale tootjale ning et nad tegutsevad samas asukohas, näitab üksnes seda, et praeguses etapis ei osuta seotud kaupleja samu teenuseid teistele klientidele. See ei tähenda, et seotud kaupleja on eksportiva tootja äriühingusisene müügiosakond.

(89) Eespool kirjeldatut arvesse võttes järeldas komisjon käesoleval juhul seega, et seotud kaupleja täitis eksportiva tootja eksporditegevust toetava esindaja ülesandeid, milleks on eeskätt saadud akreditiivide kontrollimine, tollivormistuse ja laadimisega seotud dokumentide hankimine ja järelkontroll, nõutavate ekspordidokumentide koostamine pärast laadimist ning ekspordiprotseduuride tegemine, näiteks kulude sissenõudmine kauba eest. Seotud kaupleja sai tasu müügilt makstava komisjonitasuna. Arvestades, et sellist tasu mõjutas kontsernisisene suhe, ning kohaldades analoogia põhjal alusmääruse artikli 2 lõiget 9, peeti asjakohaseks kasutada põhjendatud kasumimarginaali, et vältida eksportiva tootja ja seotud kaupleja sisekokkulepetest tulenevat võimalikku moonutavat mõju ([10]).

(90) Kokkuvõttes lükati väide ajutise määruse põhjenduses 54 ja käesoleva dokumendi põhjendustes 79–88 kirjeldatud põhjustel tagasi.

(91) Kaks eksportivat tootjat kordasid väidet, et komisjon peaks dumpingumarginaalid arvutama kvartalipõhiselt.

(92) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist esitatud märkustes vaidlustas kaebuse esitaja eksportivate tootjate väited ning märkis, et dumpingu kvartalipõhine arvutamine ei ole käesoleval juhul põhjendatud, kuna kulude vähest kõikumist, samuti inflatsioonimäära ja Türgi liiri odavnemist arvesse võttes ei ole selleks alust.

(93) Kuna kaks äriühingut ei esitanud oma väite põhjendamiseks uusi tõendeid, mis oleksid komisjoni hinnangut muutnud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 64–68 esitatud esialgsed järeldused ning lükkas väite tagasi.

(94) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordas üks eksportiv tootja väidet, et dumping tuleks arvutada kvartalipõhiselt. Peale selle tegi äriühing hinnakõikumiste, keskmise inflatsioonimäära ja Türgi liiri devalveerimise keskmise määra puhul nende väidetava olulisuse tõendamiseks võrdluse kindlakstehtud hindade allalöömise marginaalidega. Kokkuvõtteks juhtis äriühing tähelepanu, et ehkki enamasti kasutab komisjon kohustustega seotud menetlustes tooraine hindade puhul indekseerimismehhanismi, ei võetud neid hinnakõikumisi käesoleval juhul dumpingumarginaali arvutamisel arvesse.

(95) Äriühing ei esitanud oma väite põhjendamiseks uut teavet. Nagu sätestati ajutise määruse põhjenduses 68, jõudis komisjon vastupidiselt eksportiva tootja väitele järeldusele, et kvartali tootmiskulude kõikumine mõjutas peamiselt üht uurimisperioodi kvartalit, samal ajal kui uurimisaluse toote müük toimus kogu uurimisperioodi jooksul, ning et kulude üldine kõikumine, inflatsioonimäär ega Türgi liiri odavnemine ei olnud nii ulatuslikud, et põhjendada kõrvalekaldumist komisjoni tavapraktikast arvutada dumpingumarginaal aastapõhiselt. Eksportiva tootja tehtud võrdlust ühelt poolt hindade allalöömise marginaalide suuruse ning teiselt poolt uurimisperioodi kuluerinevuste, inflatsioonimäära ja devalveerimise määra vahel ei arvestatud, kuna see puudutas kaht täiesti erinevat hinnangut,

([10]) Vt selles küsimuses WTO vaekogu 16. detsembri 2016. aasta aruanne „European Union – Anti-Dumping Measures on Imports of Certain Fatty Alcohols from Indonesia“ (WT/DS442/R), punkt 7.129.

mis ei olnud omavahel otseselt seotud. Komisjoni sõnade kohaselt on hindade indekseerimise mehhanismid kohustuste puhul vajalikud selleks, et säilitada kuritarvitamise ja kõrvalehoidmise vältimiseks piisav minimaalne impordihind ning seeläbi kõrvaldada kindlakstehtud dumping ja kahju. Dumpingu ja kahju kindlakstegemiseks analüüsitakse varasemat perioodi ning seega ei ole kõnealused kaks olukorda võrreldavad.

(96) Üks eksportiv tootja ja kaks seotud eksportivat tootjat vaidlustasid selle, et esialgses etapis ei korrigeeritud valuuta konverteerimist; nende väite kohaselt oli korrigeerimine vajalik liitu suunatud müügi riskimaanduslepingute tõttu. Väide on seotud vahetuskursiga, mida kasutatakse välisvaluutas (käesoleval juhul eurodes) müügiväärtuse konverteerimiseks eksportiva riigi valuutasse (Türgi liir, TRY). Äriühingud tuginesid alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti j sätetele: „kui välisvaluuta müük ennakturgudel on vahetult seotud asjaomase eksportmüügiga, kasutatakse tähtpäevamüügi kurssi."

(97) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist esitatud märkustes vaidlustas kaebuse esitaja eksportivate tootjate väited ja märkis, et riskimaandamine on äriühingusisene protsess ning et äriühingud ei saa väita, et riskimaandamiseta oleks müügihind olnud kõrgem, sest ei ole selge, kas kliendid oleksid maksnud kõrgemat hinda.

(98) Komisjon nentis, et alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkt j on kohaldatav juhtudel, kui valuuta konverteerimine on vajalik normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdluseks. Väljakujunenud tava kohaselt tehakse selline võrdlus asjaomase riigi valuutas. Seepärast kasutas komisjon käesoleval juhul võrdlusvaluutana Türgi liiri. Kumbki äriühing, kes valuuta konverteerimise korrigeerimist taotles, maandas riskid eurodes vääringustatud eksportmüügitehingute puhul. Nendest tehingutest tulenenud valuuta konverteerimise risk maandati kõigil juhtudel USA dollari suhtes. Arvestades, et võrdlus tehti Türgi liirides ning kõik eurodes tehingud konverteeriti Türgi liiridesse otse, ilma vahepealse konverteerimiseta USA dollaritesse, ning et samamoodi toimus kogu omamaine müük Türgi liirides, järeldas komisjon, et euro ja USA dollari vahetuskurss, mis riskimaanduslepingutes kokku lepiti, ei ole võrdluse seisukohast oluline. Seepärast lükkas komisjon kolme eksportiva tootja väite tagasi.

(99) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordasid kolm eksportivat tootjat oma väiteid selle kohta, et liitu suunatud müügi puhul tulnuks korrigeerida valuuta konverteerimist, et võtta arvesse tehinguid, mille eesmärk oli maandada eurodes tehingutest tulenevat valuutariski. Nad kordasid oma argumenti, et olenemata hinnavõrdluseks kasutatavast valuutast on riskimaandamise ajal kehtivast vahetuskursist tuleneval kasumil või kahjumil siiski oluline mõju hinnavõrdlusele. Eeskätt esitasid nad teoreetilise näite omamaise müügi tellimuse kohta, mille puhul kasutatakse konkreetsel päeval kokkulepitud ühikuhinda USA dollarites, ja eksportmüügi tellimuse kohta, mille ühikuhind on sama ja kokku lepitud samal päeval, kuid vääringustatud eurodes. Äriühingute arvutustest nähtus, et kui need müügitellimused täidetakse samal päeval ja arvel esitatud väärtus konverteeritakse arve valuutast otse Türgi liiridesse, näitaks võrdlus dumpingut, ehkki kahe müügitellimuse puhul on hind sama ja kokku lepitud samal päeval. Seejärel väitsid nad, et riskimaandamise arvessevõtmiseks tuleks teha korrigeerimine alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti j või k alusel.

(100) Komisjon analüüsis väidet, eelkõige teoreetilist näidet, mis väidetavalt tõendas seda, et hinnavõrdluses tuleks arvesse võtta riskimaanduslepingute vahetuskurssi. Esiteks juhtis komisjon tähelepanu, et näide oli küll matemaatiliselt korrektne, ent ei kajastanud äriühingute äritegevuse ega dumpingumarginaali arvutustega seotud tegelikke asjaolusid. Konkreetsemalt võis näitest eeldada, et dumpingumarginaal arvutatakse kahe eraldiseisva, samal ajal tehtud tehingu võrdluse alusel; nii see aga ei ole, sest komisjon võrdleb uurimisperioodil iga tooteliigi puhul kindlaks määratud keskmist normaalväärtust ja keskmist ekspordihinda. Teiseks põhines näide eeldusel, et kõik samal päeval tehtud müügitellimused täidetakse ligikaudu samal ajal – see ei pea paika. Õigupoolest esitas üks eksportiv tootja eraldi väite, et aeg, mis kulub kauba tootmisprotsessi lõpust selleni, kui klient kauba kätte saab, on siseturul märksa pikem kui eksportmüügi puhul. Seega leiti, et äriühingute esitatud näide ei ole käesoleval juhul

täpne. Peale selle ei esitanud ükski äriühing tõendeid selle kohta, et eurodes vääringustatud eksportmüügitehingute puhul oli esialgu kokku lepitud hind USA dollarites. Vastupidi, nende eksportmüügitehingute müügilepingutes ja/või müügitellimustes oli hind ainult eurodes, ilma igasuguse viiteta hinnale USA dollarites. Seega leiti, et ei ole asjakohane konverteerida hinnad eurodest USA dollari kaudu Türgi liiridesse. Seda silmas pidades ei nõustunud komisjon tegema taotletud korrigeerimist alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti j alusel.

(101) Ehkki äriühingud väitsid, et saavad eksporditehingud seostada individuaalsete riskimaandustehingutega, oli neid lisaks võimalik pärast müüki kohandada (ja paljudel juhtudel seda tehtigi), olenevalt rahaliste väljavaadete arengust ja eesmärgiga suurendada äriühingute saadavat tulu. Seega ei leidnud komisjon, et riskimaandust saab otseselt seostada asjaomase eksportmüügiga ning et tähtpäevamüügi hinna arvessevõtmisel oleks olnud oht moonutada tegelikku ekspordihinda.

(102) Samuti lükkas komisjon väite tagasi alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti k alusel, sest äriühingud ei esitanud mingeid tõendeid selle kohta, et nende riskimaandustegevuse tõttu maksavad kliendid siseturul järjekindlalt erinevaid hindu.

(103) Kaks eksportivat tootjat vaidlustasid selle, et esialgses etapis lükati tagasi teatavad korrektsioonid, mida nad omamaise müügi puhul taotlesid; üks neist oli seotud tollimaksu tagastamise süsteemi olemasoluga ja teine säilituskuluga. Üks eksportiv tootja vaidlustas ka maksetähtajad, millest komisjon lähtus tema omamaiste krediidikulude arvutamisel.

(104) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist esitatud märkustes vaidlustas kaebuse esitaja eksportivate tootjate väited. Tagastamissüsteemi küsimuses nentis ta, et korrektsioon ei saa põhineda puhtteoreetilistel kuludel, sest eksporditud tooteid ei ole võimalik selgelt seostada imporditud sisendmaterjalidelt tasumata tollimaksudega. Säilituskulu küsimuses väljendas kaebuse esitaja poolehoidu sellele, et komisjon kõnealust korrigeerimist ei teinud, sest asjaomane äriühing ei tõendanud, et pikemat aega laos hoitavate toodete puhul on omamaised hinnad kõrgemad.

(105) Kuna kaks äriühingut ei esitanud tagastamisega seotud korrektsiooni kohta uusi tõendeid, mis oleksid komisjoni esialgset hinnangut muutnud, kinnitati ajutise määruse põhjendustes 60–63 esitatud järeldused ning väide lükati tagasi. Korrigeerimine säilituskulu arvessevõtmiseks, mida üks eksportiv tootja alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti k alusel taotles, on seotud asjaoluga, et teatavate omamaiste müügitehingute puhul tulid kliendid kaubale järele ettenähtust hiljem, mistõttu jäi kaup äriühingu lattu kauemaks. Selle väite puhul järeldas komisjon, et kuna äriühing ei saanud seostada seda väidetavat kulu konkreetsete müügitehingute ega klientidega ega suutnud ka tõendada, et säilituskulu omamaiseid hindu mõjutas, tuli väide tagasi lükata. Mis puudutab omamaiste krediidikulude arvutamisel kasutatud maksetähtaegu, siis ei esitanud asjaomane äriühing uusi tõendeid, mis oleksid muutnud komisjoni esialgset lähenemisviisi; selle lähenemisviisi alusel asendati teatatud maksetähtajad, mis leiti kaugmeetodil toimunud ristkontrollis olevat vastuolus seotud müügilepingutes kokkulepitud tingimustega, äriühingu esitatud ja kaugmeetodil ristkontrolli käigus ristkontrollitud täpsemate maksetähtaegadega. Seepärast lükati see väide tagasi.

(106) Pärast lõplike järelduste avalikustamist kordas üks eksportiv tootja väidet, et tema omamaise müügi puhul tuleks arvesse võtta tagastamise ja säilituskuluga seotud korrektsioone, ning vaidlustas uuesti maksetähtajad, millest komisjon lähtus tema omamaiste krediidikulude arvutamisel.

(107) Tagastamisega seotud korrektsiooni puhul esitas ta uuesti argumendi, et olenemata sellest, kas imporditollimaksu on makstud, mõjutab sisendmaterjali suhtes kohaldatava imporditollimaksu olemasolu hinda, mida omamaised tarnijad selle sisendmaterjali eest küsivad.

(108) Säilituskuluga seotud korrigeerimise küsimuses esitas äriühing uuesti argumendi, et selliste kuludega arvestav korrigeerimine sarnaneb korrigeerimisega krediidikulude suhtes, kuna mõlemad on seotud hilinenud maksmisega. Samuti väitis ta, et sellise omamaise kohanduse tagasilükkamine ei sobi kokku asjaoluga, et liitu suunatud müügi puhul nõustuti arvesse võtma ekspordiga seotud üleseisukulusid, ning põhjendas, et mõlemal juhul jõuab kaup kohale hilinemisega ning seetõttu tekivad lisakulud.

(109) Mis puudutab omamaiste krediidikulude arvutamiseks kasutatud maksetähtaegu, siis nentis äriühing taas, et komisjon oleks pidanud arvutama krediidikulud kokkulepitud maksetähtaegade alusel ja mitte lähtuma sellest, millal maksed tegelikult tehti, sest hinna kindlaksmääramist võivad mõjutada üksnes kokkulepitud maksetähtajad.

(110) Võttes arvesse neid märkusi, märkusi tagastamisega seoses taotletud korrigeerimise kohta ning komisjoni esialgset järeldust, et arvutamisel ei saa lähtuda teoreetilisest kulust, nähtus, et vastupidiselt äriühingu väidetele ei kajastunud eksportiva tootja määratud omamaistes müügihindades tollimaksusumma, mille puhul tagastamist nõuti; vastasel juhul oleks tegemist müügikahjumiga. Seepärast lükati väide tagasi.

(111) Mis puudutab korrigeerimist säilituskulu arvessevõtmiseks, siis märkis komisjon, et ehkki täiendavad ladustamiskulud kauba eest, millele kliendid tulevad järele hilinemisega, juba kajastuvad üldistes müügikuludes, ei saa kohaldada korrigeerimist, mida oli väidetavalt vaja selleks, et arvesse võtta maksetähtaja edasilükkamist, ja mida äriühing võrdles korrigeerimisega krediidikulude suhtes, kuna äriühing ei olnud müügilepingut sõlmides arvestanud sellega, et klient võib kaubale järele tulla ettenähtust hiljem, samuti ei saanud äriühing seostada seda konkreetse kliendi ega tehinguga, mis omakorda kinnitab seda, et taotletud korrektsioon ei kajastunud müügihinnas. Vastupidiselt üleseisukuludele, mida äriühing seostas üksnes nende eksporditehingutega, mille korral üleseisuraha reaalselt maksti, ei suutnud äriühing tõendada väidetavate säilituskulude seost tegelike tehingutega, mille puhul neid kulusid väidetavalt kanti. Seepärast lükati väide tagasi.

(112) Omamaiste krediidikulude arvutamiseks kasutatud maksetähtaegade küsimuses oli komisjon arvamusel, et täpsemad on äriühingu esitatud tegelikud maksetähtajad, kuna müügitellimustes kokkulepitud maksetähtaegadena teatatud maksetähtajad leiti olevat vastuolus nende maksetähtaegadega, mis olid tegelikult kokku lepitud teatavate valitud tehingutega seotud müügitellimustes. Seepärast lükati väide tagasi.

(113) Üks eksportivate tootjate kontsern vaidlustas selle, et esialgses etapis keelduti omamaise müügi arveldusega seoses taotletud korrigeerimisest alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti c alusel, et kajastada väidetavalt pärast arvete väljastamist tehtud hinnavähendeid.

(114) Uurimise, sealhulgas kaugmeetodil toimunud ristkontrolli käigus selgitas äriühing (taotluse korral), et ta ei saa oma raamatupidamisarvestuses kajastatud arvelduskorrektsiooni seostada individuaalsete tehingutega. Näiteks ei olnud tal võimalik tuvastada kreeditarveid ega võlateateid, mis olid seotud konkreetsete arvetega, mille väärtust oleks korrigeerimisega tulnud parandada. Seega järeldas komisjon, et taotletud korrigeerimine ei olnud piisavalt põhjendatud, ning kinnitas taotluse rahuldamata jätmise.

(115) Kaks seotud eksportivat tootjat väljendasid kahtlust selle suhtes, kuidas esialgses etapis arvutati liitu suunatud müügiga seotud krediidikulud. Eeskätt väitsid äriühingud, et komisjon ei oleks tohtinud kasutada kõigi valimisse kaasatud eksportivate tootjate eurodes ja USA dollarites võetud laenude puhul samu Türgi keskpanga intressimäärasid, kuna see ei kajastanud asjaolu, et laenude intressimäärad sõltusid äriühingute eripäradest ja rahalisest olukorrast. Nad väitsid, et selle asemel tulnuks kasutada äriühingute laenude suhtes kohaldatavaid tegelikke intressimäärasid.

(116) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist esitatud märkustes vaidlustas kaebuse esitaja eksportivate tootjate väited ning märkis, et komisjoni esialgne otsus kasutada kõigil juhtudel Türgi keskpanga intressimäärasid oli läbipaistev ja objektiivne ning et see tuleks jõusse jätta.

(117) Komisjon analüüsis kõnealust väidet ning järeldas, et ühe seotud eksportiva tootja laenude puhul, mille ta oli saanud sõltumatutelt pankadelt turutingimustel, oli tõepoolest põhjendatud kasutada krediidikulude arvutamisel seda USA dollarites võetud laenude lepingulist intressimäära, mida tootja tegelikult lühiajalistelt laenudelt maksis. Seega tehti vastav muudatus lõplikes arvutustes. Tootjaga seotud pangalt saadud laenu puhul järeldas komisjon aga, et Türgi keskpanga keskmise eurodes võetud laenude suhtes kohaldatava intressimäära kasutamine on põhjendatud, sest lepinguline intressimäär ei vastanud turutingimustele. Teisel kontserni kuuluval eksportival tootjal uurimisperioodil

tagasimaksmata laene ei olnud ning seega puudus äriühingupõhine intressimäär, mida oleks saanud kasutada arvutustes lähendina, et arvesse võtta krediidikulusid. Seega oli sel juhul põhjendatud kasutada Türgi keskpanga keskmisi intressimäärasid.

(118) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitsid kaks seotud eksportivat tootjat, et komisjon oleks pidanud kasutama mõlema kontserni kuuluva tootja puhul sama USA dollarites võetud laenude intressimäära, sest nende finantseerimistingimused olid samad. Eeskätt esitas üks eksportiv tootja lisateabe, millest nähtus, et üht seotud eksportiva tootja võetud laenudest kasutas tegelikkuses asjaomane eksportiv tootja.

(119) Komisjon hindas väidet ning märkis, et asjaomase eksportiva tootja finantseerimistingimused ei olnud samad nagu teisel kontserni kuuluval äriühingul; seda tõendab fakt, et asjaomase eksportiva tootja laenu suhtes kohaldatav intressimäär oli suurem kui teiste laenude keskmine intressimäär ning et see määr ei sisaldanud veel marginaali peakorteriteenuste eest, nagu äriühingud selgitasid kaugmeetodil toimunud ristkontrollis ja kordasid üle oma märkustes lõplike järelduste avalikustamise kohta. Neid asjaolusid arvesse võttes lükkas komisjon väite tagasi.

(120) Peale selle väitis üks eksportiv tootja, et komisjon pidanuks kasutama äriühingu laenude intressimäärasid, sest valimisse kaasatud teise eksportiva tootja puhul nõustus komisjon sellise lähenemisviisiga.

(121) Komisjon leidis, et kaks juhtumit on erinevad. Teine eksportiv tootja esitas oma laenude kohta teabe algses vastuses küsimustikule, ent asjaomane äriühing ei esitanud mingit teavet selle kohta, kas tal on lühiajalisi laene. Äriühing leidis, et krediidikulude kindlaksmääramisel tuleks selle asemel kasutada pankadevahelisi intressimäärasid. Komisjon leidis, et äriühing ei saaks pankadevahelise intressimääraga laenu, ning asendas need intressimäärad seega Türgi keskpanga avaldatud keskmise intressimääraga, mida kohaldatakse lühiajaliste kommertslaenude suhtes.

(122) Lisaks hindas komisjon uut teavet, mille asjaomane eksportiv tootja esitas oma märkustes esialgsete järelduste avalikustamise kohta ning täiendas oma märkustes lõplike järelduste avalikustamise kohta. Komisjon oli arvamusel, et algses vastuses küsimustikule ja uurimise hilisemas etapis esitatud teabe vasturääkivusi silmas pidades ei saa väita, et komisjoni esialgne otsus kasutada krediidikulude kindlaksmääramiseks Türgi keskpanga avaldatud intressimäärasid, on põhjendamatu. Seetõttu lükkas komisjon väite tagasi.

(123) Kaks seotud eksportivat tootjat väitsid, et kulu- ja müügiandmetes on vahetuskursid erinevad. Nende müügiandmete puhul kasutati kuu keskmist vahetuskurssi, ent kuluandmete puhul aasta keskmist vahetuskurssi.

(124) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist esitatud märkustes vaidlustas kaebuse esitaja eksportivate tootjate väite ja toetas komisjoni esialgset lähenemisviisi seoses kasutatud vahetuskurssidega. Tema arvamuse kohaselt tuleks kulud (mida kajastatakse äriühingute raamatupidamisarvestuses pikema perioodi vältel) arvutada aastapõhiselt ja konverteerida need uurimisperioodi keskmise vahetuskursi alusel, samal ajal kui müügiga seotud tulu tuleks konverteerida tulu tekkimise hetkel, kasutades kuu või isegi päeva vahetuskurssi.

(125) Komisjon analüüsis väidet ja leidis, et see on põhjendatud. Seega oldi väitega nõus ning nii äriühingute kulu- kui ka müügiandmed konverteeriti lõplikes arvutustes kuu keskmisi valuutakursse kasutades.

(126) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitsid eksportivad tootjad, et kuna nad esitasid kõik dumpinguarvutusteks vajalikud andmed USA dollarites, ei olnud alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti j alusel vajadust konverteerida need hinnavõrdluse tarbeks USA dollaritest Türgi liiridesse. Seejärel osutasid äriühingud alusmääruse artikli 2 lõikele 5, mille kohaselt arvutatakse kulud „tavaliselt uuritava isiku dokumentide alusel“, ehkki USA dollaritest Türgi liiridesse konverteerimise tõttu erinesid tootmiskulude summad, mida komisjon kasutas nende normaalväärtuste arvutamiseks, äriühingute raamatupidamisarvestuses kajastatud summadest.

(127) Esiteks märkis komisjon, et eksportivad tootjad tegid tehinguid USA dollarites, eurodes ja Türgi liirides. Seega oli valuuta konverteerimine vajalik selleks, et väljendada väärtused ühes valuutas ja tagada seeläbi võrreldavus. Teiseks ei vaidlustanud komisjon asjaolu, et äriühingud konverteerisid kõik väärtused ise USA dollaritesse, pidades silmas, et äriühingute arvestusvaluuta oli USA dollar. Sellegipoolest pidas komisjon asjakohaseks kasutada normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdluseks asjaomase riigi valuutat. Kuna äriühingud esitasid tootmiskulud USA dollarites, pidas komisjon seega põhjendatuks konverteerida väärtused Türgi liiridesse kuu vahetuskursside alusel; see oli ühtlasi kooskõlas äriühingute märkustega esialgsete järelduste avalikustamise kohta. Kuna äriühingud ei esitanud kõiki tootmiskulusid Türgi liirides, ei olnud võimalik arvesse võtta Türgi liirides (mida nad kasutavad oma raamatupidamisarvestuses lisavaluutana) väljendatud väärtuste võimalikke erinevusi. Seega lükkas komisjon väite tagasi.

(128) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis üks eksportiv tootja, et komisjon ei oleks tohtinud tema liitu suunatud müügi hinna arvutamisel maha arvata teatavaid summasid, st eksportijate ühenduse tasu ja ekspordi puhul maha arvatav kindlasummaline makse.

(129) Komisjon märkis, et eksportiv tootja esitas selle väite ka oma märkustes esialgsete järelduste avalikustamise kohta ning et neid kohandusi arutati pärast esialgsete järelduste avalikustamist korraldatud ärakuulamisel.

(130) Ärakuulamisel kinnitas äriühing, et eksportijate ühenduse tasu maksti ÇİB liikmesuse eest. Äriühing selgitas lisaks, et tasu maksti protsendimäärana iga eksporditehingu väärtusest. Seega järeldas komisjon, et eksportijate ühenduse tasu oli kulu, mida äriühing kandis üksnes seoses eksporditehingutega ning et selle suurus sõltus äriühingu ekspordimahust. Peale selle saaks selle kohanduse väärtuse kindlaks määrata iga eksporditehingu puhul eraldi, olenevalt väärtusest.

(131) Mis puudutab ekspordi kindlasummalise makse mahaarvamist, siis leidis äriühing, et ekspordihinnast ei oleks tohtinud selle väärtust maha arvata, sest see oli seotud üksnes maksusoodustusega ega olnud äriühingu tegelik kulu. Oma märkustes lõplike järelduste avalikustamise kohta osutas äriühing Türgi seadustele, ([11]) mille kohaselt saab iga eksportija eksportmüügi tulust maha arvata 0,5 % selliste kantud kulude arvessevõtmiseks, mida ei ole võimalik raamatupidamisarvestuses nõuetekohaste dokumentide puudumise tõttu kajastada. Seega järeldas komisjon, et ekspordi kindlasummalise makse mahaarvamise puhul oli tegemist äriühingu eksportmüügitehingutega seoses tegelikult kantud kuluga, mille kohta äriühingul puudusid nõuetekohased dokumendid ja mida ei olnud võimalik kirjendada mis tahes muule kulukontole. Peale selle sai komisjon mahaarvatud väärtuse kindlaks määrata iga tehingu puhul eraldi.

(132) Seega lükkas komisjon tagasi väite seoses eksportijate ühenduse tasu ja ekspordi puhul maha arvatava kindlasummalise makse mahaarvamisega.

3.5. **Dumpingumarginaalid**

(133) Nagu on kirjeldatud eespool põhjendustes 28–132, võttis komisjon arvesse märkusi, mille huvitatud pooled esitasid pärast esialgsete järelduste avalikustamist, ning arvutas dumpingumarginaalid vastavalt ümber.

(134) Lõplikud dumpingumarginaalid, väljendatuna protsendina CIF-hinnast liidu piiril ilma tollimakse tasumata, on järgmised.

Äriühing	Lõplik dumpingumarginaal
Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
Erdemiri kontsern: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %

([11]) 6. jaanuari 1961. aasta tulumaksuseaduse nr 193 (muudetud 1995. aasta juuni seadusega nr 4108) artikkel 40.

Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
Ağir Haddecilik	5,7 %
Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
Kõik muud äriühingud	7,3 %

(135) Individuaalsete dumpingumarginaalide arvutused, milles arvestati huvitatud pooltelt pärast esialgsete ja lõplike järelduste avalikustamist saadud märkuste põhjal tehtud parandusi ja korrektsioone, edastati valimisse kaasatud eksportivatele tootjatele.

4. **KAHJU**

4.1. **Liidu tootmisharu ja liidu toodangu määratlus**

(136) Uurimisperioodil tootis EL 27s samasugust toodet 21 teadaolevat tootjat, kes kuulusid 14 kontserni. Need tootjad moodustavad seega liidu tootmisharu alusmääruse artikli 4 lõike 1 tähenduses.

(137) EL 27 puhul jäi liidu kogutoodang uurimisperioodil hinnanguliselt vahemikku 71–74,5 miljonit tonni, sealhulgas tootmisharusisese turu jaoks ette nähtud toodang.

(138) Kolme valimisse kaasatud liidu tootja toodang moodustas 34–38 % samasuguse toote kogutoodangust EL 27s. Nende toodang moodustas 40–44 % endast uurimiseelse nõuete hindamise analüüsi käigus teada andnud tootjate liidu müügimahust.

4.2. **Asjaomase liidu turu kindlaksmääramine**

(139) Türgi valitsus leidis, et komisjon ei selgitanud piisavalt, miks on vaja vabaturu ja tootmisharusisese turu arvandmeid analüüsida eraldi. Türgi valitsuse arvamuse kohaselt olid komisjoni esitatud selgitused vastuolus vaekogu järeldustega vaidluses „Morocco – Hot-Rolled Steel (Turkey)“ ja apellatsioonikogu järeldustega vaidluses „US – Hot-Rolled Steel“; nende järelduste kohaselt peaksid uurivad asutused põhimõtteliselt analüüsima kõiki tootmisharu osi – samuti tootmisharu tervikuna – ühtmoodi või siis esitama piisava selgituse, miks seda ei tehta.

(140) Selleks et anda liidu tootmisharust võimalikult ülevaatlik pilt, kogus komisjon andmeid asjaomase toote kogutoodangu kohta ja tegi kindlaks, kas toodang oli ette nähtud tootmisharusiseseks kasutamiseks või vabaturu jaoks. Ajutise määruse põhjenduses 82 osutatud kahjunäitajate puhul analüüsis komisjon vabaturu ja tootmisharusisese turuga seotud andmeid eraldi ning tegi võimaluse korral võrdleva analüüsi, kui see oli põhjendatud. Ajutise määruse põhjenduses 83 osutatud majandusnäitajate puhul sai komisjon otstarbeka hindamise teha üksnes liidu tootmisharu tegevust tervikuna vaadeldes. Seepärast leidis komisjon, et tema analüüs on kooskõlas liidu kohtute ja WTO kohtupraktikaga ([12]).

(141) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Türgi valitsus siiski, et komisjon ei talitanud kooskõlas WTO kohtupraktikaga, sest ta i) ei analüüsinud müügihindade, tootmiskulude, kasvu, ekspordimahu ja -hindade, kasumlikkuse, investeeringutasuvuse ja rahavoo andmeid eraldi ega ii) selgitanud, miks ta analüüsis üksnes vabaturu andmeid, selle asemel et teha eraldiseisev võrdlev analüüs. Komisjon ei olnud sellega nõus, sest lisaks eespool põhjenduses selgitatule võimaldasid valimisse kaasatud liidu tootjate vastused küsimustikule võrrelda müügihindu, müügimahtu ja kasumlikkust vabaturul muude turgude andmetega. Asjaolu, et tabelis 10 on esitatud müügihinnad vabaturul, ei tähenda, et müügihindu tootmisharusisesel turul ei analüüsitud.

([12]) Kohtuotsus, Euroopa Liidu Kohus, 27. november 1991, Gimelec *vs.* komisjon, C-315/90, EU:C:1991:447, punktid 21–29; WTO apellatsioonikogu 24. juuli 2001. aasta aruanne „United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan“, WT/DS184/AB/R, punktid 181–215.

(142) Kuna selle punkti kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 78–83 esitatud järeldused.

4.3. **Liidu tarbimine**

4.3.1. *Tarbimine liidu vabaturul*

(143) EL 27s muutus tarbimine liidu vabaturul vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 1

Tarbimine liidu vabaturul (tonnides)

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
Tarbimine liidu vabaturul	33–34 miljonit	32–33 miljonit	34–35 miljonit	33–34 miljonit
Indeks	*100*	96	102	99

Allikas: Eurofer, valimisse kaasatud liidu tootjad ja Eurostat.

(144) Aastatel 2016–2018 suurenes liidu tarbimine vabaturul 2 %, ent seejärel vähenes. Kogutarbimine vabaturul vähenes vaatlusalusel perioodil 1 % võrra.

4.3.2. *Tootmisharusisene tarbimine liidu turul*

(145) EL 27 tasandil muutus tootmisharusisene tarbimine liidus vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 2

Tootmisharusisene tarbimine liidu turul (tonnides)

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
Tootmisharusisene tarbimine liidus	42,5–45,5 miljonit	44–47 miljonit	43,5–46,5 miljonit	39,5–42,5 miljonit
Indeks	*100*	103	102	93

Allikas: Eurofer ja valimisse kaasatud liidu tootjad.

(146) Tootmisharusisene tarbimine suurenes mõnevõrra uurimisperioodi esimeses osas ning seejärel vähenes. Tootmisharusisene kogutarbimine vähenes vaatlusalusel perioodil 7 protsendipunkti võrra.

4.3.3. *Kogutarbimine*

(147) EL 27s muutus kogutarbimine – tootmisharusisese ja vabaturul toimunud tarbimise summa – vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 3

Kogutarbimine (tarbimine vabaturul ja tootmisharusisene tarbimine) (tonnides)

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
Liidu kogutarbimine	78–81 miljonit	78–81 miljonit	80–83 miljonit	74–77 miljonit
Indeks	*100*	100	102	95

Allikas: Eurofer, valimisse kaasatud liidu tootjad ja Eurostat.

(148) Eespool esitatud tabelist ilmneb, et kogutarbimine suurenes mõnevõrra 2018. aastal, kuid vähenes 2016. aastaga võrreldes kokku 5 %. Tootmisharusisene tarbimine moodustas uurimisperioodil 59 % kogutarbimisest.

4.4. **Türgist pärit import**

4.4.1. *Türgist pärit impordi maht ja turuosa*

(149) Türgist EL 27sse suunatud import muutus järgmiselt.

Tabel 4

Impordi maht ja turuosa

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
Türgist pärit impordi maht (tonnides)	934 651	1 738 017	2 779 174	2 767 658
Indeks	*100*	186	297	296
Turuosa vabaturul (%)	2,8–3,1	5,3–5,6	7,8–8,1	8,2–8,5
Indeks	*100*	190–220	270–300	270–300

Allikas: Eurofer, valimisse kaasatud liidu tootjad ja Eurostat.

(150) Türgist pärit import suurenes vaatlusalusel perioodil 196 %, kusjuures selle turuosa vabaturul peaaegu kolmekordistus.

(151) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist märkis Türgi valitsus, et Türgist pärit import ei võtnud turuosa liidu tootmisharult, vaid ainult teataval määral kolmandatelt riikidelt ning et sellel ei saanud olla mõju liidu tootjatele.

(152) Pärast lõplike järelduste avalikustamist lisas Türgi valitsus, et komisjon analüüsis Türgist pärit impordi mahtu lõpp-punktide põhjal, ning palus komisjonil selle asemel analüüsida arengusuundumusi ajavahemiku 2019–2020 kvartaliandmete alusel ja võttes arvesse impordi vähenemist pärast uurimisperioodi. Komisjon märkis, et Türgi valitsuse käsitlus ei sea kahtluse alla asjaolu, et Türgist pärit import suurenes ajavahemikul 2016–2018 igal aastal ning et vaatlusalusel perioodil suurenes see 196 %, kusjuures turuosa vabaturul peaaegu kolmekordistus.

(153) Nende märkuste sisu arvesse võttes käsitletakse neid allpool 5. jaos.

4.4.2. *Türgist pärit impordi hinnad ja hindade allalöömine*

(154) Komisjon tegi impordihinnad kindlaks Eurostati andmete põhjal. Türgist EL 27sse suunatud impordi keskmine kaalutud hind muutus järgmiselt.

Tabel 5

Impordihinnad (eurot/tonn)

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
Türgi	363	490	538	492
Indeks	*100*	135	148	136

Allikas: Eurostat.

(155) Türgist pärit impordi keskmised hinnad tõusid 363 eurolt tonni eest 2016. aastal 492 euroni tonni eest uurimisperioodil, mis tähendab 36 % kasvu. Dumpinguhinnaga impordi keskmiste hindade ja liidu tootmisharu keskmiste liidu müügihindade (esitatud tabelis 10) erinevus oli uurimisperioodil märkimisväärne (7,8 %).

(156) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist leidis Türgi valitsus, et Türgist pärit impordi hinnad ei saanud liidu tootjatele kahju põhjustada. Nende märkuste sisu arvesse võttes käsitletakse neid allpool 5. jaos.

(157) Hindade allalöömise marginaali arvutused vaadati läbi, et kajastada olukorda EL 27 tasandil, ning komisjon tegi kindlaks, et valimisse kaasatud eksportivate tootjate dumpinguhinnaga impordi kaalutud keskmised hindade allalöömise marginaalid jäid vahemikku 1,2–2 %. Arvestades, et kuumvaltsitud lehttoodete turg on väga hinnatundlik ja konkurents peamiselt hinnapõhine, pidas komisjon neid hindade allalöömise marginaale oluliseks.

(158) Pärast lõplike järelduste avalikustamist juhtis Eurofer tähelepanu, et turu olemust ja märkimisväärse hinnakonkurentsi olemasolu arvesse võttes võib isegi võrdlemisi vähest hindade allalöömist pidada oluliseks. Türgi valitsus märkis aga, et kindlakstehtud hindade allalöömise marginaalide liigitamine oluliseks on alusetu, sest see ei põhinenud nõuetekohasel hindamisel ega kriteeriumidel, mis võimaldaksid kindlaks teha, kui suurt marginaali tuleks käsitada olulisena. Komisjon leidis, et väide on põhjendamatu, ning lükkas selle tagasi. Tabelis 14 kirjeldatud turusuundumused ja impordiallikate muutused kinnitavad hinna olulist rolli kuumvaltsitud lehttoodete turul. Peale selle, nagu Türgi valitsus ise tunnistas, tõi väike hinnaerinevus kaasa Türgist pärit impordi turuosa kasvu ([13]).

(159) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitsid Erdemiri ja Çolakoğlu kontsernid, et võttes hindade allalöömise kindlakstegemisel arvesse 66,1 % (Çolakoğlu kontsern) ja 69,5 % (Erdemiri kontsern) valimisse kaasatud liidu tootjate müügist, ei tuvastanud komisjon hindade allalöömist toodet kui tervikut arvesse võttes ning rikkus seega alusmääruse artikli 3 lõiget 3. Nende arvamuse kohaselt ei olnud võimalik välistada, et kindlakstehtud hindade allalöömise marginaalid oleksid olnud teistsugused, kui komisjon oleks analüüsinud hinna mõju valimisse kaasatud liidu tootjate kogumüügi põhjal. Komisjon leidis, et see väide on põhjendamatu, ning lükkas selle tagasi, sest alusmääruses ei ole sätestatud, et hindade allalöömine tuleb tuvastada valimisse kaasatud liidu tootjate kogumüügi alusel. Selle asemel lähtutakse hindade analüüsimisel liitu eksporditud mudelite ja samasuguse toote võrdlusest ning kui võrrelda eksportivate tootjate eksportmüüki liidu tootjate müügiga, siis nähtub sellest olemuslikult, et iga eksportiv tootja ei ekspordi liitu sugugi mitte kõiki mudeleid, mida kolm valimisse kaasatud liidu tootjat müüvad. Igal juhul tuletas komisjon meelde, et dumpinguhinnaga impordi keskmiste hindade ja liidu tootmisharu keskmiste liidu müügihindade (esitatud tabelis 10) erinevus oli uurimisperioodil märkimisväärne (7,8 %).

4.5. **Liidu tootmisharu majanduslik olukord**

4.5.1. *Üldised tähelepanekud*

(160) Komisjon tuletas meelde, et esialgses etapis palus kaebuse esitaja komisjonil alustada kahju tekitamise seisukohast oluliste suundumuste hindamist 2017. aastast põhjusel, et 2016. aasta (käesoleva uurimise vaatlusaluse perioodi esimene aasta) ei olnud tüüpiline aasta, sest leiti, et liidu tootmisharule mõjus kahjustavalt dumpinguhinnaga ja subsideeritud import mitmesugustest allikatest. Komisjon tunnistas, et alates 2016. aastast mõjutas kahjunäitajate muutumist asjaolu, et 2016. aastal oli liidu tootmisharu olukord jätkuvalt mõjutatud dumpinguhinnaga ja subsideeritud impordist, ent 2017. aastal, pärast seda, kui selle impordi suhtes kehtestati lõplikud dumpinguvastased ja tasakaalustavad meetmed, võis täheldada selgeid taastumismärke. Sellegipoolest otsustas komisjon esitada andmed kooskõlas oma tavapraktikaga, st võtta lisaks uurimisperioodile arvesse kolme uurimisperioodile eelnenud kalendriaastat. Seega kaasas komisjon vaatlusalusesse perioodi ka 2016. aasta.

([13]) Mittekonfidentsiaalses toimikus sisalduva viitedokumendi t21.000916 (Türgi valitsuse esitatud teave) viimane punkt leheküljel 14.

(161) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitis ÇİB, et kahju analüüsi teatavates aspektides ei võetud nähtavasti arvesse 2016. aasta andmeid ning et seega oli komisjoni hinnang kahju kohta eksitav. Pärast lõplike järelduste avalikustamist selgitas kõnealune pool, et hindamine oleks pidanud hõlmama 2016. aasta näitajaid, eeskätt neid, mille puhul võis alates 2016. aastast täheldada positiivset suundumust (nt liidu tootmisharu müügimaht ja turuosa vabaturul) ning mida tuleks käsitada tunnistusena sellest, et liidu tootmisharu ei ole kandnud olulist kahju. Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitis Türgi valitsus samamoodi, et väidetavat kahju omamaisele tootmisharule tuleks hinnata ajavahemiku 2016–2019 alusel ning et kõigi kahjunäitajate puhul seda ei tehtud. Eeskätt märkis Türgi valitsus, et lähiminevikku vaadeldes ei ole võimalik seostada tootmisharu näitajate paranemist või halvenemist kaubanduse kaitsemeetmete olemasolu või puudumisega. Türgi valitsus väljendas kahtlust ajutise määruse põhjenduse 104 lõpuosa suhtes, sest asjaolu, et Hiina suhtes kehtestatud dumpinguvastased meetmed ja tasakaalustavad tollimaksud tehti teatavaks 2017. aasta aprillis ja juunis ([14]) ning et Brasiilia, Iraani, Venemaa ja Ukraina suhtes kehtestati lõplikud dumpinguvastased meetmed 2017. aasta oktoobris, ([15]) annab tema arvamuse kohaselt tunnistust sellest, et nendest riikidest pärit dumpinguhinnaga impordi kogu kahjulik mõju oli 2017. aastal endiselt alles. Oma väite põhjendamiseks juhtis Türgi valitsus tähelepanu, et 2017. aastal moodustas import nendest viiest riigist endiselt 26 % kuumvaltsitud lehttoodete impordist.

(162) Seoses väidetega selle kohta, kas teatavate kahjunäitajate puhul tuleks arvestada 2016. aasta andmeid, selgitas komisjon, et ajutise määruse asjaomastes tabelites, punktis 1.8 ja muudes järeldustes võeti arvesse ajavahemikku 2016–2019, nagu määruses osutatud. Vaatlusalust perioodi käsitlevate tabelite all esitatud märkustes on antud ülevaade suundumustest alates 2016. aastast, olenemata sellest, kas need on positiivsed või negatiivsed, seda ka juhtudel, kui komisjon andis ülevaate vaatlusaluse perioodi konkreetsel ajavahemikul toimunud sündmustest (sh kaubanduse kaitsemeetmed) ja neid analüüsis, nagu käesoleval juhulgi.

(163) Brasiilia, Iraani, Venemaa ja Ukraina suhtes kehtestatud dumpinguvastaste meetmete puhul kestis uurimisperiood 1. juulist 2015 kuni 30. juunini 2016. Hiina suhtes kehtestatud dumpinguvastaste ja tasakaalustavate meetmete puhul uuriti dumpingut, subsideerimist ja kahju perioodil alates 1. jaanuarist 2015 kuni 31. detsembrini 2015. Türgi valitsuse märkus selle kohta, et nendest viiest riigist pärit import moodustas 2017. aastal endiselt 26 % asjaomase toote impordist ning et seetõttu kahjustas see jätkuvalt liidu tootmisharu, on eksitav. Nagu nähtub ajutise määruse tabelist 14, vähenes nendest viiest riigist pärit impordi maht ajavahemikul 2016. aastast 2017. aastani 68 % (st 5 724 303 tonnilt 1 810 518 tonnile) ning nende kombineeritud turuosa kahanes 16,1 %-lt 5,2 %-le. Need suundumused peavad paika ka EL 27 arvestuses. Käesoleva määruse tabelist 14 on näha, et nendest viiest riigist pärit impordi maht vähenes ajavahemikul 2016. aastast 2019. aastani märkimisväärselt (st 5 611 020 tonnilt 1 565 303 tonnile) ning nende kombineeritud turuosa kahanes 16–17 %-lt 4–5 %-le. Seega ei pidanud komisjon põhjendatuks väidet, et varasemate uurimiste tulemusena selgus, et Hiinast, Brasiiliast, Iraanist, Venemaalt ja Ukrainast pärit dumpinguhinnaga impordi kogu kahjulik mõju oli 2017. aastal endiselt alles.

(164) Pärast lõplike järelduste avalikustamist tuletas Türgi valitsus meelde oma märkusi Hiina suhtes kehtestatud lõplike dumpinguvastaste meetmete ja tasakaalustavate tollimaksude ning Brasiilia, Iraani, Venemaa ja Ukraina suhtes kehtestatud lõplike dumpinguvastaste meetmete ajastuse kohta. Tema väite kohaselt ei muuda asjaolu, et import nendest riikidest vähenes, tõsiasja, et kõnealune import moodustas endiselt olulise osa EL 27 impordist ning et see avaldas 2017. aastal kahjulikku mõju. Türgi valitsuse arvamuse kohaselt püüdis komisjon selle kahjuliku mõju analüüsimisest hoiduda, toetudes absoluutarvudes vähenemist kajastavatele näitajatele. Komisjon leidis, et väide on põhjendamatu. Varasemate uurimistega hõlmatud uurimisperioodidel ei tuvastatud kahjustavat dumpingut 2017. aastal, mil asjaomaste riikide turuosad olid juba järsult vähenenud, nagu juba meenutatud. Peale selle on käesoleva määruse punktis 5.2.1 esitatud analüüs turusuundumustest ja eri impordiallikate turuosadest.

([14]) Komisjoni 5. aprilli 2017. aasa rakendusmäärus (EL) 2017/649, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärinevate teatavate rauast või legeerimata terasest või muust legeerterasest kuumvaltsitud lehttoodete impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT L 92, 6.4.2017, lk 68); komisjoni 8. juuni 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/969, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärinevate teatavate rauast või legeerimata terasest või muust legeerterasest kuumvaltsitud lehttoodete impordi suhtes lõplik tasakaalustav tollimaks ja muudetakse komisjoni rakendusmäärust (EL) 2017/649, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärinevate teatavate rauast või legeerimata terasest või muust legeerterasest kuumvaltsitud lehttoodete impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT L 146, 9.6.2017, lk 17).

([15]) Komisjoni 5. oktoobri 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/1795, millega kehtestatakse Brasiiliast, Iraanist, Ukrainast ja Venemaalt pärit teatavate rauast, legeerimata terasest või muust legeerterasest kuumvaltsitud lehttoodete impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja lõpetatakse uurimine Serbiast pärit teatavate rauast, legeerimata terasest või muust legeerterasest kuumvaltsitud lehttoodete impordi suhtes (ELT L 258, 6.10.2017, lk 24).

4.5.2. *Makromajanduslikud näitajad*

4.5.2.1. Toodang, tootmisvõimsus ja tootmisvõimsuse rakendamine

(165) Liidu kogutoodang, tootmisvõimsus ja tootmisvõimsuse rakendamine muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 6

Toodang, tootmisvõimsus ja tootmisvõimsuse rakendamine

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
Tootmismaht (tonnides)	74–77,5 miljonit	77–80,5 miljonit	76–79,5 miljonit	71–74,5 miljonit
Indeks	*100*	104	102	96
Tootmisvõimsus (tonnides)	88–93 miljonit	89–94,5 miljonit	90–95,5 miljonit	91–96 miljonit
Indeks	*100*	102	103	104
Tootmisvõimsuse rakendamine (%)	84	86	84	78
Indeks	*100*	102	99	93

Allikas: Eurofer, valimisse kaasatud liidu tootjad ja Eurostat

(166) Vaatlusalusel perioodil vähenes liidu tootmisharu tootmismaht 4 %, samal ajal kui tootmisvõimsus suurenes 4 %. Sellest tulenevalt vähenes tootmisvõimsuse rakendamine 7 %, 84 %-lt 2016. aastal 78 %-le uurimisperioodil.

(167) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist leidis Türgi valitsus, et kuna liidu tootmisharu tootmisvõimsus alates 2016. aastast igal aastal kasvas, võib järeldada, et selle olukord oli hea. Komisjon ei olnud sellega nõus ning märkis, et nagu on märgitud ajutise määruse põhjenduses 107, kajastab tootmisvõimsuse suurenemine ajavahemikul 2016–2017 liidu turutingimuste paranemist tänu lõplike dumpinguvastaste ja tasakaalustavate meetmete kehtestamisele viiest riigist pärit impordi suhtes ning et tootmisvõimsuse suurenemine 2017. aastani oli tingitud pigem suuremast tõhususest ja kitsaskohtade kõrvaldamisest.

(168) Türgi valitsus väljendas kahtlust selle suhtes, et käesolevas punktis ei analüüsita tootmisharusisese turu ja vabaturu andmeid eraldi ning et seetõttu ei ole võimalik kindlaks teha toodangu üldise vähenemise põhjust. Komisjon oli arvamusel, et tabelis 6 ei ole mõtet esitada eraldi andmeid tootmisharusisese turu ja vabaturu kohta. Õigupoolest kasutavad liidu tootjad uurimisaluse toote tootmiseks samu tootmisseadmeid ja -liine, olenemata sellest, kas toodang on ette nähtud tootmisharusiseseks kasutamiseks. Sellegipoolest esitatakse allpool tabelis 8 lisaandmed tootmisharusisese mahu kohta.

4.5.2.2. Müügimaht ja turuosa

(169) Liidu tootmisharu müügimaht ja turuosa vabaturul muutusid EL 27s vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 7

Müügimaht ja turuosa vabaturul

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
Liidu tootmisharu müük ELis (tonnides)	24–27 miljonit	24–27,5 miljonit	25–28,4 miljonit	24,5–27,5 miljonit
Indeks	*100*	*101*	*103*	*103*

Turuosa (%)	75–76	79–80	76–77	78–79
Indeks	*100*	*105*	*102*	*104*

Allikas: Eurofer, valimisse kaasatud liidu tootjad ja Eurostat.

(170) Vaatlusalusel perioodil suurenes liidu tootmisharu müügimaht vabaturul 3 % ja turuosa 4 %.

(171) EL 27s muutusid liidu tootmisharu tootmisharusisene maht ja turuosa liidu turul vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 8

Tootmisharusisene maht ja turuosa

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
Tootmisharusisene maht liidus (tonnides)	42,5–45,5 miljonit	44–47 miljonit	43,5–46,5 miljonit	39,5–42,5 miljonit
Indeks	*100*	*103*	*102*	*93*
Liidu tootmisharu kogutoodang (tonnides)	73–76 miljonit	76–79 miljonit	75–78 miljonit	70–73 miljonit
Indeks	*100*	*104*	*102*	*96*
Tootmisharusisese turu osakaal liidu kogutoodangust (%)	61	61	61	59
Indeks	*100*	*99*	*99*	*96*

Allikas: Eurofer, valimisse kaasatud liidu tootjad ja Eurostat.

(172) Liidu tootmisharu tootmisharusisene turg (kuumvaltsitud lehttooted, mille liidu tootmisharu hoidis kasutamiseks tootmisahela järgmises etapis) liidu turul vähenes vaatlusalusel perioodil 7 % ehk ligikaudu 3 miljoni tonni võrra. Liidu tootmisharu turuosa tootmisharusisesel turul, väljendatuna protsendimäärana liidu kogutoodangust, vähenes 61 %-lt 2016. aastal 59 %-le uurimisperioodil.

(173) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väljendas Türgi valitsus rahulolematust selle suhtes, et ajutise määruse põhjenduses 109 märkis komisjon, et liidu tootmisharu turuosa vabaturul kasvas ajavahemikul 2018–2019 seepärast, et võõrandamise tagajärjel suunati märkimisväärne müügimaht tootmisharusiseselt turult vabaturule. Tema arvates näitab see selgitus seda, et neid turge oma äranägemise järgi eristades rakendas komisjon kallutatud lähenemisviisi. Türgi valitsus kordas oma väidet pärast lõplike järelduste avalikustamist ja väljendas kahtlust selle suhtes, kas liidu tootmisharu turuosa muutused tehti kindlaks objektiivselt. Komisjon lükkas tagasi väite, et tema lähenemisviis oli kallutatud. Komisjoni arvates on õiguspärane ja õigupoolest ka vajalik liigitada investeeringutest väljumise korral tootmisharusisene toodang ümber vabaturule ette nähtud toodanguks. Isegi kui liidu tootjate turuosa vabaturul vaatlusalusel perioodil kasvas, nagu Türgi valitsus märkis, oli selline kasv komisjoni arvamuse kohaselt märksa väiksem kui Türgist pärit impordi turuosa kasv samal perioodil. Arvestades, et tarbimine püsis liidus üsna stabiilne, täitis Türgist pärit import lüngad, mis olid tekkinud seetõttu, et teatavate teiste kolmandate riikide suhtes hakati 2017. aastal kohaldama dumpinguvastaseid ja tasakaalustavaid tollimakse.

(174) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist märkis Türgi valitsus, et analüüsitud ei ole ajutise määruse põhjenduses 111 osutatud müüdud tootmisliinide tootmismahtu. ÇİB märkis, et see müügitehing tehti strateegilistel ja kaubanduslikel põhjustel. Komisjon nentis, et müügitehing oli seotud liidu tootjate vahelise omandiõiguse üleminekuga, millel ei ole mõju tabeli 6 andmetele. Komisjon ei tuvastanud seost kõnealuse müügitehingu ja Türgist pärit impordi vahel.

(175) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitis ÇİB, et peamiste kahjunäitajate alusel – nt müügimaht ja turuosa vabaturul – ei olnud liidu tulemused kehvad. Komisjoni arvates oli väide põhjendamatu, sest ajutise määruse põhjendustes 109 ja 150 oli juba selgitatud, et liidu tootmisharu turuosa suurenes võõrandamise mõjul, mille tulemusena muutus oluline arv tehinguid, mida varem oleks käsitatud tootmisharusisestena, vabaturul tehtud tehinguteks. Pealegi hinnatakse kahju tuvastamisel kooskõlas alusmääruse artikli 3 lõikega 5 kõiki asjakohaseid tootmisharu seisundit mõjutavaid majandustegureid ja -näitajaid tervikuna.

(176) Pärast lõplike järelduste avalikustamist nentis ÇİB, et selles punktis esitatud komisjoni märkustega ei selgitatud liidu tootmisharu kasvu ajendeid ega seda, miks ei ole müügimahu ja turuosa suurenemine käesoleval juhul oluline. Nende märkuste sisu arvesse võttes käsitletakse neid allpool põhjenduses 217.

4.5.2.3. Kasv

(177) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist märkis Türgi valitsus, et ajutise määruse põhjendus 112 sisaldab alusetuid avaldusi, ning väljendas rahulolematust osa teksti sõnastuse suhtes. Komisjon pidas väiteid põhjendamatuks, arvestades, et kõnealuses põhjenduses on sõnaselgelt viidatud ajutises määruses esitatud andmetele ja järeldustele.

(178) EL 27 tootmisandmetes võib alates 2017. aastast täheldada tugevat langustrendi; samal ajavahemikul püsisid müügimaht ja turuosa stabiilsena ning tarbimine vabaturul mõnevõrra kasvas. Liidu tootmisharu kasvas (ja väga tagasihoidlikult) EL 27s ainult juhul, kui võtta lähtepunktiks 2016. aasta, mille kohta leiti, et teistest riikidest pärit dumpinguhinnaga import on liidu tootmisharule kahju tekitanud.

(179) Pärast lõplike järelduste avalikustamist seadis Türgi valitsus kahtluse alla teatavate kasvu käsitlevate järelduste objektiivsuse, sest komisjon oli varem märkinud, et tootmine oli „tugevas langustrendis“, samal ajal kui turuosa vabaturul „kasvas mõnevõrra“. Esiteks märkis komisjon, et protsendimäärad, millele Türgi valitsus oma väites osutas, ei põhinenud EL 27 andmetel ning on seega aegunud; teiseks tuleb protsentuaalse muutuse liigitamiseks tehtavas võrdluses igal juhul arvesse võtta vastavat muutunud alusväärtust.

4.5.2.4. Tööhõive ja tootlikkus

(180) EL 27s muutusid tööhõive ja tootlikkus vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 9

Tööhõive ja tootlikkus

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
Töötajate arv	38 000 – 40 000	42 000 – 44 000	38 000 – 40 000	37 000 – 39 000
Indeks	*100*	*112*	*103*	*100*
Tootlikkus (tonni töötaja kohta)	1 900 – 2 000	1 700 – 1 800	1 900 – 2 000	1 800 – 1 900
Indeks	*100*	*92*	*99*	*96*

Allikas: Eurofer ja valimisse kaasatud liidu tootjad.

(181) Liidu tootmisharu kuumvaltsitud lehttoodetega seotud tööhõive tase kõikus vaatlusalusel perioodil, kuid püsis üldiselt stabiilne. Võttes arvesse toodangu vähenemist, vähenes liidu tootmisharu tööjõu tootlikkus, mida mõõdetakse ühe töötaja kohta aasta jooksul toodetud toodanguna (tonnides), vaatlusalusel perioodil 4 %.

(182) Pärast esialgsete ja lõplike järelduste avalikustamist väitis ÇİB, et peamiste kahjunäitajate alusel – nt tööhõive – ei olnud liidu tulemused kehvad. Komisjon märkis siiski, et kui vaatlusalusel perioodil püsis töötajate arv stabiilsena, siis ajavahemikul 2017–2019 vähenes töötajate arv märkimisväärselt. Igal juhul on ajutise määruse punkti 4.5.4 ja käesoleva määruse punkti 4.6 alusel ilmselge, et liidu tootmisharu kandis olulist kahju.

(183) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist märkis ÇİB, et üksnes töötajate arvu vähenemisele tuginev järeldus olulise kahju kohta ei ole kooskõlas WTO kohtupraktikaga ning et töötajate vähenemist alates 2017. aastast ei saa seostada Türgist pärit dumpinguhinnaga impordiga. Komisjon lükkas väited tagasi. Mingil juhul ei järeldanud komisjon olulise kahju olemasolu üksnes selle alusel, et töötajate arv vähenes. Töötajate arvu muutused olid tihedalt seotud tootmissuundumustega.

(184) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist märkis Türgi valitsus, et tootlikkust ei tohiks analüüsida eraldiseisvalt, sest tootlikkus vähenes 2017. aastal seepärast, et tööhõive ajavahemikul 2016–2017 märkimisväärselt suurenes. Pidades silmas, et tootlikkus on üks kahju analüüsis arvesse võetud teguritest, kinnitas komisjon, et ühtki tegurit ei analüüsitud eraldiseisvalt.

(185) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väljendas Türgi valitsus arvamust, et eelneva põhjenduse viimane lause põhimõtteliselt kinnitab seda, et tootlikkuse vähenemine oli tingitud tööhõive suurenemisest 2017. aastal. Komisjon ei olnud Türgi valitsusega nõus, ehkki ta tunnistas, et tööhõive suurenemisel ajavahemikul 2016–2017 oli teatav mõju tootlikkuse vähenemisele ajavahemikul 2016–2017. Sellegipoolest tasub märkida, et tootlikkus vähenes taas ajavahemikul 2018 kuni uurimisperioodini ning samal ajal vähenes ka tööhõive; selle tagajärjel vähenes tootlikkus vaatlusalusel perioodil kokku 4 % võrra, nagu on osutatud põhjenduses 181.

4.5.2.5. Dumpingumarginaali suurus ja varasemast dumpingust taastumine

(186) EL 27 puhul olid kõik dumpingumarginaalid miinimumtasemest märkimisväärselt suuremad. Tegelike dumpingumarginaalide suurusjärgu mõju liidu tootmisharule oli suur, arvestades Türgist pärit impordi mahtu ja hindu.

(187) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist vaidlustas Türgi valitsus komisjoni märkused selle kohta, et liidu tootmisharu taastus 2017. aastal tänu kaubanduse kaitsemeetmetele. Kuna käesolevas punktis käsitletakse varasemast dumpingust taastumist, pidas komisjon põhjendatuks meelde tuletada, et sama toote varasemate uurimiste tulemusi arvesse võttes oli liidu tootmisharu mõjutatud 2016. aastal toimunud dumpingust, et alates 2017. aastast võis täheldada taastumismärke ning et taastumine parematele kasumlikkuse tasemetele peatus uurimisperioodil.

(188) Kuna selle punkti kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 115–117 esitatud järeldused.

4.5.3. *Mikromajanduslikud näitajad*

4.5.3.1. Hinnad ja neid mõjutavad tegurid

(189) Valimisse kaasatud liidu tootjate kaalutud keskmised ühiku müügihinnad liidus asuvatele sõltumatutele klientidele muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 10

Müügihinnad ja tootmiskulud liidus

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
Keskmine ühiku müügihind vabaturul (eurot/tonn)	393	532	574	534
Indeks	*100*	*135*	*146*	*136*
Ühiku tootmiskulu (eurot/tonn)	413	497	540	560
Indeks	*100*	*121*	*131*	*136*

Allikas: valimisse kaasatud liidu tootjad.

(190) 2016. aastaga võrreldes suurenes keskmine ühiku müügihind 2017. aastal oluliselt ning seejärel uuesti 2018. aastal. Liidu tootmisharu keskmine ühiku müügihind aga vähenes 574 eurolt tonni kohta 2018. aastal 534 eurole tonni kohta uurimisperioodil, samal ajal kui liidu tootmisharu tootmiskulud kasvasid 540 eurolt tonni kohta 2018. aastal 560 eurole tonni kohta uurimisperioodil. Seega, kui 2017. ja 2018. aastal oli liidu tootmisharul võimalik kantud kulude suurenemine oma klientidele üle kanda ja säilitada kasumlikkus, siis uurimisperioodil ei suutnud ta seda enam teha. Siinses tabelis esitatud teave tootmiskulude kohta on identne ajutise määruse tabelis 10 esitatud teabega.

(191) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist märkis Türgi valitsus, et nii liidu tootmisharu ühiku tootmiskulu kui ka keskmised ühiku müügihinnad vabaturul kasvasid vaatlusalusel perioodil samal määral (+ 36 %) ning et seepärast sai liidu tootmisharu toorainehindade tõusu hindadesse üle kanda. Komisjon märkis, et Türgi valitsuse hinnang põhineb üksnes lõpp-punktide analüüsil, milles ei ole arvesse võetud aastapõhiseid muutusi ega asjaolu, et dumpinguvastases uurimises, mille tulemusena kehtestati 2017. aastal meetmed Brasiilia, Iraani, Venemaa ja Ukraina suhtes, tuvastati kahju ajavahemikul 1. juulist 2015 kuni 30. juunini 2016. Arvestades, et 2016. aastal olid müügihinnad liidus Brasiiliast, Iraanist, Ukrainast ja Venemaalt pärit dumpinguhinnaga impordi tõttu endiselt alla surutud, ([16]) suutis liidu tootmisharu oma müügihinnad uuesti tavapärasele tasemele viia alles 2017. aastal ([17]). Komisjon juhtis tähelepanu ka sellele, et liidu tootmisharu müügihinnad vähenesid 574 eurolt tonni kohta 2018. aastal 534 eurole tonni kohta uurimisperioodil ning et ühiku tootmiskulud kasvasid samal perioodil 540 eurolt tonni kohta 560 eurole tonni kohta. Seega, kui 2017. ja 2018. aastal oli liidu tootmisharul võimalik kantud kulude suurenemine oma klientidele üle kanda ja säilitada kasumlikkus, siis uurimisperioodil ei suutnud ta seda enam teha.

(192) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Türgi valitsus, et komisjon ei tõendanud, kuidas sai liidu tootmisharu kanda kulude 2017. aastal aset leidnud suurenemise üle oma müügihindadesse. Komisjon ei olnud sellega nõus. Valimisse kaasatud liidu tootjatelt küsimustikule saadud vastuste kaugmeetodil toimunud ristkontrolli tulemused ja eespool tabelis 10 esitatud andmed kinnitavad, et kuna kulud ajavahemikul 2016–2017 suurenesid, olid müügihinnad EL 27 vabaturul ajavahemikul 2016–2017 kõrgemad.

4.5.3.2. Tööjõukulud

(193) Valimisse kaasatud liidu tootjate keskmine tööjõukulu muutus vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

([16]) Vt muu hulgas rakendusmääruse (EL) 2017/1795 (millega kehtestatakse Brasiiliast, Iraanist, Ukrainast ja Venemaalt pärit teatavate rauast, legeerimata terasest või muust legeerterasest kuumvaltsitud lehttoodete impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja lõpetatakse uurimine Serbiast pärit teatavate rauast, legeerimata terasest või muust legeerterasest kuumvaltsitud lehttoodete impordi suhtes) tabelid 3 ja 7 ja põhjendus 339.

([17]) Rakendusmäärus (EL) 2017/1795 (vt joonealune märkus nr 10 eespool). Alates 2016. aasta oktoobrist said liidu tootjad kasu kaitsemeetmetest vastavalt komisjoni 6. oktoobri 2016. aasta rakendusmäärusele (EL) 2016/1778, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit teatavate rauast või legeerimata terasest või muust legeerterasest kuumvaltsitud lehttoodete impordi suhtes ajutine dumpinguvastane tollimaks (ELT L 272, 7.10.2016, lk 33).

Tabel 11

Keskmine tööjõukulu töötaja kohta

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
(eurodes)	74 295	78 101	79 241	83 187
Indeks	*100*	*105*	*107*	*112*

Allikas: valimisse kaasatud liidu tootjad.

(194) Vaatlusalusel perioodil kasvas keskmine tööjõukulu töötaja kohta 12 %. Käesolev tabel on identne ajutise määruse tabeliga 11.

(195) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist märkis Türgi valitsus, et tööjõukulu kasvu ei saa seostada üksnes Türgist pärit impordiga. Ta ei olnud rahul sellega, et ajutises määruses ei olnud analüüsitud tööjõukulu muutuste põhjusi. Komisjon kinnitas Türgi valitsusele, et kuna tööjõukulu on üks kahju analüüsis arvesse võetud teguritest, ei analüüsinud komisjon ühtki tegurit eraldiseisvalt. Tööjõukulu kasvas mitmesugustel põhjustel, sealhulgas töötajaid esindavate ametiühingute ees võetud siduvate kohustuste tõttu. Sellegipoolest tuletas komisjon meelde, et kõnealuses analüüsis on oluline küsimus see, mil määral suutis liidu tootmisharu kulude suurenemise üle kanda, nagu kirjeldati eelmises punktis.

4.5.3.3. Varud

(196) Valimisse kaasatud liidu tootjate laovarud muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 12

Varud

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
Lõppvarud (tonnides)	1 033 364	1 207 363	843 448	862 918
Indeks	*100*	*117*	*82*	*84*
Lõppvarud protsendina toodangust (%)	4,5–5,5	5–6	4–5	4–5
Indeks	*100*	*110*	*81*	*85*

Allikas: valimisse kaasatud liidu tootjad.

(197) Lõppvarud kahanesid vaatlusalusel perioodil 16 %. Mis puudutab lõppvarusid protsendina toodangust ja nende muutumist, siis kõnealune näitaja püsis vaatlusalusel perioodil võrdlemisi stabiilsena, moodustades ligikaudu 5 % tootmismahust. Käesolev tabel on identne ajutise määruse tabeliga 12.

(198) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist pidas Türgi valitsus kallutatuks komisjoni järeldust selle kohta, et laovarusid ei loeta oluliseks kahjunäitajaks; see järeldus esitati üksikasjalikult ajutise määruse põhjenduses 125. Komisjon ei olnud sellega nõus. Nagu ajutises määruses selgitati, toodetakse enamikku samasuguse toote liike eritellimuste alusel, seega tarnitakse need pärast tootmist ning neid ei hoita laos. Sama toote varasemates uurimistes ([18]) jõudis komisjon seoses laovarudega sarnasele järeldusele. Peale selle kinnitati käesoleva uurimisega, et enamikku samasuguse toote liike toodetakse tõepoolest kasutajate eritellimuste alusel.

([18]) Vt muu hulgas komisjoni rakendusmääruse (EL) 2017/1795 (vt joonealune märkus nr 10 eespool) põhjendus 292.

(199) Pärast lõplike järelduste avalikustamist seadis Türgi valitsus kahtluse alla komisjoni märkused selle kohta, et lõppvarud protsendina toodangust kahanesid. Komisjon tuletas meelde, et lõppvarud protsendina toodangust püsisid vaatlusalusel perioodil võrdlemisi stabiilsena, olles ligikaudu 5 %, ning et seda tegurit ei loeta oluliseks näitajaks. Kuna enamikku samasuguse toote liike toodetakse kasutajate eritellimuste alusel, oleks komisjoni arvamuse kohaselt põhjendamatu järeldada, et stabiilsed laovarud (protsendina tootmismahust) tähendavad, et liidu tootmisharu ei ole kandnud kahju.

4.5.3.4. Kasumlikkus, rahavoog, investeeringud, investeeringutasuvus ja kapitali kaasamise võime

(200) Valimisse kaasatud liidu tootjate kasumlikkus, rahavoog, investeeringud ja investeeringutasuvus muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 13

Kasumlikkus, rahavoog, investeeringud ja investeeringutasuvus

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
Liidus sõltumatutele klientidele suunatud müügi kasumlikkus (% müügikäibest)	−3,4	6,8	6,7	−6,1
Indeks	*−100*	197	197	−178
Rahavoog (eurodes)	− 140 233 454	441 132 791	621 327 297	− 308 067 291
Indeks	*−100*	315	443	−220
Investeeringud (eurodes)	144 626 230	234 309 366	210 822 274	156 161 956
Indeks	*100*	*162*	*146*	*108*
Investeeringutasuvus (%)	−3,1	9,7	10,2	−13,0
Indeks	*−100*	*317*	*331*	*−424*

Allikas: valimisse kaasatud liidu tootjad.

(201) Kasumlikkuse suundumus oli vaatlusalusel perioodil negatiivne, hoolimata kasumi esialgsest kasvust 2017. ja 2018. aastal. Kasumlikkus vähenes 6,8 %-lt 2017. aastal −6,1 %-le uurimisperioodil.

(202) Netorahavoog oli ajavahemikul 2017–2018 positiivne, saavutades tipptaseme 2018. aastal, ning uurimisperioodil, kui kasumlikkus oli vaatlusaluse perioodi madalaimal tasemel, muutus see negatiivseks. Kasumi vähenemine kahjustas kapitali kaasamise võimet.

(203) Iga-aastaste investeeringute tase kasvas vaatlusalusel perioodil 8 %, kuid langes uurimisperioodil tasemele, mis vaevu ületas 2016. aasta taset. Investeeringutasuvus järgis sama suundumust kui kasumlikkus. Tabeli 13 vastav osa on investeeringute ja investeeringutasuvuse andmete poolest identne ajutise määruse tabeliga 13.

(204) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitis Türgi valitsus, et ajutise määruse tabelis 13 esitatud investeeringusummad on väga suured ning annavad selgelt tunnistust kahju puudumisest. Komisjon ei olnud Türgi valitsuse järeldusega nõus, sest investeeringud tehti peamiselt 2017. ja 2018. aastal, st pärast seda, kui liidu tootmisharu hakkas varasemast dumpingust taastuma. Nagu on selgitatud ajutise määruse põhjenduses 167, ei olnud liidu tootjatel võimalik teha vaatlusalusel perioodil investeeringuid sellises mahus, nagu nad soovisid. Arvestades, et liidu tootmisharu on äärmiselt kapitalimahukas, ei olnud investeeringud suhtelises arvestuses väga suured. Kasumi vähenemine kahjustas kapitali kaasamise võimet.

(205) Pärast lõplike järelduste avalikustamist palus Türgi valitsus selgitust selle kohta, miks suurenesid investeeringud ajavahemikul 2016. aastast 2017. aastani 62 % võrra, kuigi viiest kolmandast riigist pärit kuumvaltsitud lehttoodete suhtes kehtestatud meetmed jõustusid 2017. aasta oktoobris. Kõigepealt märkis komisjon, et põhimõtteliselt ei saa liidu tootmisharu investeerimisotsuseid sobimatuks pidada asjaolu tõttu, et turul eksisteerib liidu tootmisharu kahjustav dumpinguhinnaga import, kuna sel viisil kaudselt soodustataks asjaomast ebaausat kaubandustava. Sisulise poole pealt tuletas komisjon meelde, et Hiina – mis oli sel ajal üks peamisi kuumvaltsitud lehttoodete impordi allikaid – suhtes kehtestatud esialgsed dumpinguvastased meetmed avaldati 7. oktoobril 2016 ([19]) ning lõplikud meetmed 2017. aasta aprilli alguses ([20]). Peale selle nähtub käesoleva määruse tabelist 14 selgelt, et Hiinast, Venemaalt, Brasiiliast, Ukrainast ja Iraanist pärit dumpinguhinnaga import ajavahemikul 2016–2017 vähenes ning seepärast oli 2017. aastal hea võimalus teha edasilükatud investeeringud.

(206) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitis Türgi valitsus, et teatavad tervishoiu, ohutuse ja keskkonnaküsimustega seotud investeeringud ei taga kasumit ega investeeringutasuvust. Komisjon leidis, et liidu tootmisharu oleks pidanud saama kasumit teenida ka oma tervishoiu-, ohutus- ja keskkonnaalaseid kohustusi täites. Tervishoiu, ohutuse ja keskkonnaküsimustega seotud investeeringud ei takista ettevõtjatel teenimast tavapärastel turutingimustel korralikku kasumit. Ehkki Türgi valitsus nõustus selle järeldusega, märkis ta pärast lõplike järelduste avalikustamist, et komisjon ei analüüsinud kasumlikkust ega investeeringutasuvust objektiivselt, pidades silmas, et tervishoiu, ohutuse ja keskkonnaküsimustega seotud investeeringud on investeeringute tegemise aastal väga kulukad ning et ükski äriühing ei oota sellistelt investeeringutelt tulu. Komisjon ei olnud sellega nõus ning leidis, et kui liidu tootmisharu olukord on hea, on tema kasumlikkus ja investeeringutasuvus piisavalt suur, et teha kulutusi, mis küll ei anna otsest rahalist tulu, kuid on täiel määral vajalikud tervishoiu, ohutuse ja keskkonnaga seotud põhjustel.

(207) Kuna selle punkti kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 126–131 esitatud järeldused.

4.6. **Järeldus kahju kohta**

(208) Kuigi tarbimine vabaturul vaatlusalusel perioodil mõnevõrra vähenes (–1 %), suurenesid liidu tootmisharu müügimaht vabaturul ja selle turuosa [75–76 %-lt] [78–79 %-le]. Sellist müügimahu ja turuosa väikest paranemist võib aga täheldada üksnes võrdluses 2016. aastaga, mil liidu tootmisharule tekitas kahju teistest riikidest pärit impordi põhjustatud dumping. Sellest hoolimata vähenesid liidu tootmisharu toodang ja tootmisvõimsuse rakendamine vaatlusalusel perioodil vastavalt 4 % ja 7 %. Ajavahemikul 2018. aastast uurimisperioodini kahanesid toodang ja tootmisvõimsuse rakendamine rohkemgi, samuti vähenes müük vabaturul. Alates 2017. aastast liidu tootmisharu kasvas, taastudes ebaausast impordist, mille suhtes kehtestati dumpinguvastased ja tasakaalustusmeetmed, kuid uurimisperioodil olukord halvenes.

(209) Liidu tootmisharu tootmiskulud kasvasid vaatlusalusel perioodil märkimisväärselt (+ 36 %), mis oli peamiselt tingitud tooraine suurest hinnatõusust.

(210) Liidu tootmisharu müügihinnad kasvasid 2017. ja 2018. aastal rohkem kui kulud, tänu millele suutsid liidu tootjad taastuda varasemast kahjustavast dumpingust ja saavutada 6,7 % kasumlikkuse. Ajavahemikul 2018. aastast uurimisperioodini oli liidu tootmisharu aga sunnitud vaatamata kulude suurenemisele (+ 4 %) oma müügihindu langetama, et säilitada turuosa Türgist pärit impordi tingimustes. See kahjustas liidu tootmisharu kasumlikkust, mis langes +6,7 %-lt 2018. aastal –6,1 %-le uurimisperioodil.

(211) Teised finantsnäitajad (rahavoog, investeeringutasuvus) järgisid sama suundumust, eelkõige uurimisperioodil, ja selle tulemusel vähenes uurimisperioodil investeeringute tase varasemate aastatega võrreldes oluliselt.

([19]) Rakendusmäärus (EL) 2016/1778.
([20]) Rakendusmäärus (EL) 2017/649.

(212) Nagu on selgitatud eespool põhjenduses 16, vaadati makromajanduslikud näitajad ja teatavad muud andmed läbi, et võtta arvesse Ühendkuningriigi väljaastumist. Ajutise määruse tabelite 1–13 ja käesoleva määruse tabelite 1–13 erinevused on aga väheolulised nii ühikuid kui ka suundumusi silmas pidades. Hindade allalöömine oli jätkuvalt olulisel tasemel. Sellest tulenevalt järeldas komisjon, et Ühendkuningriigi väljaastumine ei muuda ajutises määruses esitatud järeldust kahju kohta.

(213) Eespool märgitut arvestades järeldas komisjon lõplikult, et liidu tootmisharu kandis olulist kahju alusmääruse artikli 3 lõike 5 tähenduses.

5. **PÕHJUSLIK SEOS**

5.1. **Dumpinguhinnaga impordi mõju**

(214) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist ei nõustunud ÇİB ega Türgi valitsus ajutise määruse punktis 5.1 esitatud järeldustega. Türgi valitsus märkis, et asjaomased selgitused ei tõenda dumpinguhinnaga impordi ja väidetava kahju (ajavahemikul 2018–2019) vahelist põhjuslikku seost, sest Türgist pärit impordi mahud püsisid stabiilsel tasemel ning sel perioodil langesid nii Türgist pärit impordi hinnad kui ka liidu tootmisharu tootmiskulud. Komisjon märkis, et Türgi valitsuse märkused ei ole täpsed. Esiteks, liidu tootmisharu tootmiskulud sellel perioodil ei vähenenud, vaid suurenesid 540 eurolt tonni kohta 2018. aastal 560 eurole tonni kohta 2019. aastal, nagu on näha ajutise määruse tabelist 10 ja käesoleva määruse tabelist 10. Teiseks püsis Türgist pärit impordi maht ajavahemikul 2018–2019 suhteliselt stabiilsena (ehkki võrreldes 2016. ja 2017. aasta näitajatega oli see suurem), samal ajal kui hinnad vähenesid 8,5 %, nagu võib täheldada käesoleva määruse tabelites 4 ja 5. Komisjon nentis, et Türgi valitsuse arvates ei olnud ajutises määruses kindlakstehtud hindade allalöömise tase oluline, kuid ei vaielnud sellegipoolest vastu, et kuumvaltsitud lehttooted on väga hinnatundlikud. Türgi valitsus tunnistas ka ise, et Türgist pärit impordi turuosa kasv oli tingitud väikesest hinnaerinevusest ([21]). Seetõttu lükatakse väited tagasi. Hindade allalöömise olemasolust olenemata oli liidu tootmisharu igal juhul sunnitud hoidma uurimisperioodil hinnad oma turuosa säilitamiseks tootmisomahinnast oluliselt madalamal tasemel, kuna Türgist pärit madalamate hindadega import tekitas oma mahu tõttu hinnalanguse.

(215) Türgi valitsus märkis samuti, et Türgist pärit import ei võtnud turuosa liidu tootmisharult, vaid ainult teataval määral kolmandatelt riikidelt ning et sellel ei saanud olla mõju liidu tootjatele. Selles küsimuses väitis ÇİB, et komisjon ei olnud arvesse võtnud asjaolu, et Türgist pärit import täitis teistest tarnijariikidest jäänud lünga. Samuti väitis kõnealune pool, et liidu tootmisharu tulemused ja Türgist pärit impordi muutused ei lange ajaliselt kokku, sest kui liidu tootjate olukord 2019. aasta teise ja kolmanda kvartali vahel halvenes, nagu kaebuse esitaja väitis, siis Türgist pärit import vähenes ja hinnad ei muutunud. Pärast lõplike järelduste avalikustamist märkis Türgi valitsus, et kvartalianalüüsi kohaselt hakkas Türgist pärit import märkimisväärselt vähenema 2019. aasta algusest. Samuti nentis ÇİB pärast esialgsete ja lõplike järelduste avalikustamist, et komisjon ei olnud selgitanud, miks liidu tootmisharu teatavad peamised majandusnäitajad ajavahemikul 2016–2019 paranesid või püsisid stabiilsena, samal ajal kui Türgist pärit import järk-järgult suurenes. Pärast lõplike järelduste avalikustamist väljendas ÇİB seisukohta, et olulist kahju ei põhjustanud Türgist pärit import, vaid muud tegurid, sest ajavahemikul 2016–2018 kasvas Türgist pärit import nii mahu kui ka hinna osas.

(216) Komisjon nõustus, et Türgist pärit import lüngatäitena ei oleks probleemi tekitanud, kuid sellegipoolest toimus import liitu ebaõiglaste dumpinguhindadega. Mis puudutab ajalist kokkulangematust, siis ei olnud komisjon väitega nõus. Õigupoolest ei võtnud ÇİB oma analüüsis arvesse mõju, mida avaldas Türgist pärit impordiga kaasnenud hinnasurve. Asjaolu, et kahju ilmneb pigem hindadega seotud näitajates, ei sea kahtluse alla üldist järeldust kahjuliku dumpingu kohta. Nagu on märgitud ajutise määruse põhjenduses 139, oli liidu tootmisharu 2019. aastal sunnitud oma turuosa säilitamiseks kehtestama hinnad kuludest oluliselt madalamal tasemel, kuna Türgist pärit madalamate hindadega toimunud import avaldas hinnasurvet. Seega on dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootmisharule tekitatud kahju vahel selge seos.

([21]) t21.000916, viimane punkt leheküljel 14.

(217) Pärast lõplike järelduste avalikustamist nentis Türgi valitsus, et liidu tootmisharu konkureerib impordiga ennekõike vabaturul. Türgi valitsus väitis, et kuna liidu tootmisharu turuosa vabaturul kasvas, tõendab see, et Türgist pärit import ei põhjustanud kahju. ÇİB arvamuse kohaselt ei anna tõsiasi, et liidu tootmisharu müügimaht ja turuosa vabaturul vaatamata Türgist pärit impordile kasvas, alust järeldada, et liidu tootmisharu kandis vaatlusalusel perioodil olulist kahju. Komisjon leidis, et kumbki pool ei arvestanud oma väidetes Türgist pärit impordi avaldatud hinnasurve mõjuga ning et hindadega seotud näitajad osutavad selgele ja tõendatavale kahjule. Liidu tootmisharu turuosa kasvas uurimisperioodil selle turuosa arvelt, mis jäi vabaks pärast teatavate impordiallikate äralangemist. Türgist pärit impordi avaldatud hinnasurve ja madalamate hindade tõttu toimus müük aga oluliselt alla omahinna.

(218) Kuna selle punkti kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 138–139 esitatud järeldused.

5.2. **Muude tegurite mõju**

5.2.1. *Import kolmandatest riikidest*

(219) Muudest kolmandatest riikidest lähtuva impordi maht muutus vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 14

Import kolmandatest riikidest

Riik		2016	2017	2018	Uurimisperiood
Venemaa Föderatsioon	Maht (tonnides)	*1 935 269*	*720 339*	*1 587 740*	*1 340 462*
	Indeks	*100*	*37*	*82*	*69*
	Turuosa (%)	5–6	2–3	4–5	3–4 %
	Indeks	*100*	*39*	*81*	*70*
	Keskmine hind (EUR/tonn)	335	468	496	443
	Indeks	*100*	*140*	*148*	*132*
Serbia	Maht (tonnides)	348 619	465 158	733 711	860 953
	Indeks	*100*	*133*	*210*	*247*
	Turuosa (%)	0–1	1–2	2–3	2–3
	Indeks	*100*	*139*	*207*	*249*
	Keskmine hind (eurot/tonn)	386	498	547	479
	Indeks	*100*	*129*	*142*	*124*
India	Maht (tonnides)	430 713	1 098 632	884 455	847 584
	Indeks	*100*	*255*	*205*	*197*
	Turuosa (%)	1–2	3–4	2–3	2–3
	Indeks	*100*	*266*	*202*	*199*
	Keskmine hind (eurot/tonn)	403	494	531	464
	Indeks	*100*	*122*	*132*	*115*

Brasiilia	Maht (tonnides)	654 633	369 251	266 555	114 142
	Indeks	*100*	*56*	*41*	*17*
	Turuosa (%)	1–2	1–2	0–1	0–1
	Indeks	*100*	*59*	*40*	*18*
	Keskmine hind (eurot/tonn)	362	494	531	485
	Indeks	*100*	*136*	*147*	*134*
Ukraina	Maht (tonnides)	1 078 716	606 830	131 928	106 797
	Indeks	*100*	*56*	*12*	*10*
	Turuosa (%)	3–4	1–2	0–1	0–1
	Indeks	*100*	*59*	*12*	*10*
	Keskmine hind (eurot/tonn)	331	466	472	424
	Indeks	*100*	*141*	*142*	*128*
Iraan	Maht (tonnides)	917 783	76 707	56 026	3 377
	Indeks	*100*	*8*	*6*	*0*
	Turuosa (%)	2–3	0–1	0–1	0–1
	Indeks	*100*	*9*	*6*	*0*
	Keskmine hind (eurot/tonn)	305	428	489	504
	Indeks	*100*	*140*	*160*	*165*
Hiina	Maht (tonnides)	1 024 619	8 456	579	525
	Indeks	*100*	*0,83*	*0,06*	*0,05*
	Turuosa (%)	2–3	0–1	0–1	0–1
	Indeks	*100*	*1*	*0*	*0*
	Keskmine hind (eurot/tonn)	325	667	3 760	3 177
	Indeks	*100*	*205*	*1 158*	*978*
Muud kolmandad riigid	Maht (tonnides)	935 804	1 560 157	1 507 414	1 242 177
	Indeks	*100*	*167*	*161*	*133*
	Turuosa (%)	2–3	4–5	4–5	3–4
	Indeks	*100*	*174*	*159*	*134*
	Keskmine hind (eurot/tonn)	384	493	562	523
	Indeks	*100*	*128*	*146*	*136*
Kõik kolmandad riigid kokku, v.a Türgi	Maht (tonnides)	7 326 155	4 905 531	5 168 408	4 516 016
	Indeks	*100*	*67*	*71*	*62*
	Turuosa (%)	21–22	15–16	15–16	12,5–13,5
	Indeks	*100*	*70*	*69*	*62*
	Keskmine hind (eurot/tonn)	344	480	530	477
	Indeks	*100*	*141*	*154*	*139*

Allikas: Eurostat.

(220) Vaatlusalusel perioodil vähenes muudest riikidest (v.a Türgi) pärit impordi turuosa 38 % võrra – 21–22 %-lt 12,5–13,5 %-le.

(221) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist järeldas Türgi valitsus, et ajutises määruses ei olnud arvesse võetud teatavatest kolmandatest riikidest pärit impordi (madalat) hinda ning et Türgist pärit impordi hinnad ei saanud liidu tootjaid kahjustada. Türgi valitsus lähtus selles järelduses faktist, et ajutise määruse tabelis 14 esitatud andmete kohaselt vähenesid impordihinnad ajavahemikul 2018. aastast uurimisperioodini üldarvestuses suuremal määral kui Türgist pärit impordi hinnad üksi ning et kuumvaltsitud lehttoodete hindades võis täheldada suurt volatiilsust. Türgi valitsus märkis, et kõigist kolmandatest riikidest (v.a Türgi) pärit impordi kumulatiivne maht oli peaaegu kaks korda suurem kui Türgist pärit impordi maht. Ta leidis, et kuna kõnealuse impordi hinnad olid madalamad kui Türgist pärit impordi hinnad, ei saa selle mõju tähelepanuta jätta. Selles küsimuses märkis ÇİB, et Indiast pärit impordi hinna järsk langus langes kokku liidu tootjate kasumlikkuse vähenemisega.

(222) Komisjon analüüsis muudest kolmandatest riikidest pärit impordi mahtusid, väärtusi ja suundumusi, kuid leidis, et nende mõju ei nõrgendanud põhjuslikku seost Türgist pärit dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootjatele tekitatud olulise kahju vahel. Mis puudutab Türgi valitsuse tehtud võrdlust Türgist pärit impordi hindade ja muudest allikatest pärit impordi hindade vahel, siis märgib komisjon, et muudest allikatest pärit impordi hinnad olid alahinnatud, sest Türgi valitsus ei võtnud arvesse asjaolu, et Eurostati hinnaandmed ei hõlma tasutud dumpinguvastaseid ja tasakaalustavaid tollimakse. Indiast pärit impordi puhul tuleb märkida, et nagu on osutatud ajutise määruse põhjenduses 144, ei saa selle impordi täpset tootevalikut ega seega asjaolu, kas see import lõi tõepoolest liidu tootmisharu hindu alla, kindlaks teha üksnes Eurostati andmetel põhinevate keskmiste hindade alusel. Ükski pool ei esitanud tõendeid, milles oleks tooteliikide kaupa näidatud, et Indiast pärit import lõi hindu märkimisväärselt alla. Mis veelgi olulisem – ükski pool ei vaielnud vastu, et Indiast pärit import moodustas veerandi Türgist pärit impordist ning et seepärast ei saanud see nõrgendada põhjuslikku seost dumpinguhinnaga impordi ja käesoleval juhul kindlaks tehtud olulise kahju vahel. Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väitis kaebuse esitaja, et temal ei ole teavet, millest võiks järeldada, et Indiast pärit importtooteid müüdi liidus dumpinguhindadega või et kõnealune import tekitas liidu tootjatele kahju. Võttes arvesse Indiast pärit impordi võrdlemisi väikest turuosa, ei saanud kõnealune import seega avaldada liidu tootjatele samal määral survet kui Türgist pärit dumpinguhinnaga import.

(223) Pärast lõplike järelduste avalikustamist vaidlustas ÇİB selles punktis esitatud analüüsi ja järeldused ning Türgi valitsus märkis, et komisjon otsustas jätta muudest kolmandatest riikidest pärit impordi mõju analüüsimata ega suutnud tõendada, et kõnealune import ei tekitanud liidu tootjatele mingit kahju. Komisjon ei olnud poolte väidetega nõus, arvestades, et ta võttis arvesse kogu asjakohast teavet, mida toimik selle küsimuse kohta sisaldas. Näiteks ei esitanud ükski pool – isegi mitte Türgi valitsus ega ÇİB – uurimise üheski etapis tõendeid, milles oleks tooteliikide kaupa näidatud, et Indiast pärit import (või Serbiast pärit import, nagu väitis ÇİB) lõi hindu märkimisväärselt alla. Komisjon järeldas, et toimikus leiduvad tõendid ei toetanud väidet muudest kolmandatest riikidest pärit impordi väidetava mõju kohta. See järeldus omakorda ei muuda järeldust selle kohta, mil määral avaldas kõnealune import võrreldes Türgist pärit dumpinguhinnaga impordiga survet liidu tootjatele. Kinnitati järeldus, et kolmandatest riikidest pärit import ei saanud nõrgendada põhjuslikku seost Türgist pärit dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootmisharule tekitatud kahju vahel. Nende kaalutluste alusel kinnitati ka üldine järeldus põhjusliku seose kohta.

(224) Kuna selle punkti kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 140–146 esitatud järeldused.

5.2.2. *Liidu tootmisharu eksporditegevus*

(225) Liidu tootmisharu ekspordimahud ja -hinnad sõltumatutele isikutele muutusid vaatlusalusel perioodil järgmiselt.

Tabel 15

Eksportmüük

	2016	2017	2018	Uurimisperiood
Ekspordimaht (tonnides)	1–2 miljonit	1–2 miljonit	1–2 miljonit	1–2 miljonit
Indeks	*100*	*102*	*102*	*121*

Keskmine hind (eurot/tonn)	376	502	554	468
Indeks	*100*	*133*	*147*	*124*

Allikas: Eurofer (mahud) ja valimisse kaasatud liidu tootjad (keskmised hinnad).

(226) Liidu tootjate ekspordimaht suurenes vaatlusalusel perioodil 21 % ning 2019. aastal jäi see alla 2 miljoni tonni. Üldiselt moodustas liidu tootmisharu ekspordimaht vähem kui 6 % selle müügimahust liidu vabaturul.

(227) Kuna selle punkti kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 147–149 esitatud järeldused.

5.2.3. *Tootmisharusisene tarbimine*

(228) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist palus Türgi valitsus komisjonil koguda rohkem andmeid nõudluse kohta tootmisharusisesel turul ning analüüsida seda täiendavalt. Türgi valitsus juhtis tähelepanu teatavatele kaebuse esitaja terasestatistika väljaandes „European Steel in Figures 2020" esitatud liigitustele ning sellele, et Euroopa Autotootjate Ühenduse 2019. aasta aruandes osutatakse kehvadele tulemustele.

(229) Kuumvaltsitud lehtterastoodetel on kaks peamist kasutusotstarvet. Esiteks on need lähtematerjaliks mitmesuguste tooteahela järgmise etapi lisandväärtusega toodete tootmisel, alustades külmvaltsitud leht- ja kaetud terastoodetest. Teiseks kasutatakse neid tööstusliku lähtematerjalina, mida lõppkasutajad ostavad erinevate rakenduste jaoks, sh ehitamine (terastorude tootmine), laevaehitus, gaasiballoonid, autod, surveanumad ja energiasektori torujuhtmed. Türgi valitsuse esitatud teabe alusel ei olnud võimalik hinnata nõudlust arvukates asjaomastes tarbivates sektorites. Komisjon tegi kindlaks, et 2019. aastal vähenes liidus terast tarbivate sektorite kogu tootmistegevus 0,2 %, ehkki 2018. aastal oli see 2,9 % võrra suurenenud; tegemist oli toodangu esimese langusega alates 2013. aastast. 2019. aasta langus oli tingitud ehitustoodangu suurenemisest ja toodangu vähenemisest kõigis muudes terast tarbivates sektorites (kõige suuremat langust võis täheldada autotööstuses) ([22]). Komisjon järeldas, et mitmes terast tarbivas sektoris 2019. aastal tekkinud langus põhjustas kuumvaltsitud lehttoodete tootjatele probleeme. See aga eeldatavalt ei nõrgendanud põhjuslikku seost Türgist pärit dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootjatele uurimisperioodil tekitatud olulise kahju vahel, võttes arvesse kõnealuse impordi mahu suurenemist ja selle mõju liidu tootmisharu hindadele ning muid eespool kirjeldatud kahjutegureid.

(230) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Türgi valitsus, et tootmisharusisest tarbimist ei ole analüüsitud ning et see on vastuolus WTO praktikaga. Türgi valitsuse sõnade kohaselt ei analüüsinud komisjon teadlikult asjaolu, et ELis terast tarbivate tootmisharude seisund ebaharilikul kombel halvenes. Komisjon ei olnud sellega nõus. Türgi valitsus ei esitanud oma väite põhjendamiseks tõendeid. Ajutise määruse joonealuses märkuses nr 16 viidatud väljaannetest ei nähtu, et ELis terast tarbivate tootmisharude seisund oleks ebaharilikul kombel halvenenud, nagu väidetud. Uurimise käigus ei esitanud sarnaseid väiteid ükski kasutaja. Nagu on rõhutatud ajutise määruse põhjenduses 195, ei andnud peamistel järgmise etapi turgudel, näiteks autotööstuses, tööstusseadmete sektoris või ehitussektoris tegutsevad kasutajad endast märku.

(231) Kuna selle punkti kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 150–151 esitatud järeldused.

([22]) Euroferi teise kvartali majandusaruanne „Economic and Steel Market Outlook 2020–2021" (Terasetööstuse majanduslikud ja turuväljavaated), mis hõlmab andmeid 2019. aastast (kogu aasta) 12. maini 2020 ja mille saab alla laadida aadressil https://www.eurofer.eu/assets/Uploads/REPORT-Economic-and-Steel-Market-Outlook-Quarter-2-2020.pdf; Maailma Teraseühenduse lühiajalise perspektiivi aruanne („Worldsteel Short Range Outlook") 2019. aasta oktoobri kohta, 14. oktoober 2019, kättesaadav aadressil https://www.worldsteel.org/media-centre/press-releases/2019/worldsteel-short-range-outlook-2019.html.

5.2.4. *Nõudluse muutumine*

(232) Pärast lõplike järelduste avalikustamist leidis ÇİB, et kahju oli põhjustatud liidu tarbimise üldisest langusest, ning Türgi valitsus märkis, et tarbimise languse tõttu vähenesid omakorda liidu tootmisharu tootmismahud. Komisjon märkis, et nagu nähtub tabelist 1, vähenes tarbimine vabaturul – st turul, kus konkurents impordiga peamiselt aset leiab – vaatlusalusel perioodil 1 %. Komisjoni arvates ei olnud liidu tarbimise langus nii suur, et see nõrgendaks põhjuslikku seost Türgist pärit dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootmisharule uurimisperioodil tekitatud kahju vahel.

(233) Võttes arvesse eespool punktis esitatud järeldusi ja seda, et selle punkti kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 152–153 esitatud järeldused. Nõudluse muutumise analüüs EL 27 andmete alusel neid järeldusi ei muuda.

5.2.5. *Toorainehinnad*

(234) Kuna selle punkti kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 154–155 esitatud järeldused.

5.2.6. *Muud tegurid*

(235) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis ÇİB, et olulist kahju saab seostada muutustega liidu turul, liidu tootjate restruktureerimis- ja ratsionaliseerimismeetmetega, teatava ostupoliitikaga või muudest kolmandatest riikidest pärit madalahinnalise impordiga. Nende väidete kohta ei esitatud tõendeid ja seega lükati need tagasi.

(236) Kuna selle punkti kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 147–149 esitatud järeldused.

5.3. **Järeldus põhjusliku seose kohta**

(237) Eespool kirjeldatut arvesse võttes ja muude märkuste puudumisel järeldas komisjon, et ükski teguritest ei nõrgendanud ei eraldi ega koos vaadelduna põhjuslikku seost dumpinguhinnaga impordi ja liidu tootmisharule tekitatud kahju vahel määral, mil see seos ei oleks enam tõeline ega oluline, ning kinnitas ajutise määruse põhjendustes 159–161 esitatud järeldused.

6. MEETMETE TASE

6.1. **Turuhinnast madalama hinnaga müügi marginaal**

(238) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist vaidlustas kaebuse esitaja selle, et komisjon võttis turuhinnast madalama hinnaga müügi marginaali arvutamisel kasutatud taotletava kasumi alusena arvesse keskmist kasumit 2017. aastal, st 6,8 %. Kaebuse esitaja väitis, et 2017. aastal tekitas liidu tootmisharule veel kahju muud päritolu dumpinguhinnaga import, et komisjon ei järginud oma tavapraktikat ning et isegi ÇİB oli välja pakkunud suurema kasumimarginaali. Komisjon jäi seisukohale, et taotletav kasum peaks jääma vahemikku 10–15 %, arvestades, et sama toote impordiga seotud varasemas uurimises ([23]) oli see 12,9 %, ehkki tunnistas, et minimaalne taotletav kasum võiks olla ka 7,9 %, mida kasutati taotletava kasumina selle toote kõige viimatises uurimises.

(239) Komisjon hindas seda väidet. Nagu on selgitatud ajutise määruse põhjendustes 164 ja 166, määras komisjon taotletava kasumi kindlaks kooskõlas alusmääruse artikli 7 lõikega 2c, ehkki ta ei suutnud mõistliku aja jooksul kindlaks teha ühtki Türgist pärit impordi kasvule eelnenud aastat, mil konkurentsitingimused oleksid olnud „tavalised“. Nagu juba osutati eespool punktis 4.5.1, ei saanud komisjon lisaks järeldada, et 2017. aastal kandis liidu toomisharu dumpinguhinnaga impordi tõttu veel kahju, nagu kaebuse esitaja väitis. Brasiilia, Iraani, Venemaa ja

([23]) Komisjoni 4. veebruari 2000. aasta otsus nr 284/2000/ESTÜ, millega kehtestatakse teatavate Indiast ja Taiwanist pärinevate rauast või legeerimata terasest vähemalt 600 mm laiuste, plakeerimata, pindamata ja katmata kuumvaltsitud, kuid muul viisil töötlemata rullikeeratud lehtvaltstoodete importi käsitlev lõplik tasakaalustav tollimaks, kiidetakse heaks teatavate eksportivate tootjate pakutud äriühingud ja lõpetatakse menetlus teatava Lõuna-Aafrikast pärit impordi suhtes (EÜT L 31, 5.2.2000, lk 44).

Ukraina suhtes algatatud dumpinguvastase uurimise puhul hõlmas dumpingu ja kahju uurimine ajavahemikku 1. juulist 2015 kuni 30. juunini 2016. Asjaolu, et nendest riikidest pärit impordi suhtes kehtestati lõplikud kaitsemeetmed 2017. aasta oktoobris, ei tähenda, et kahjustav dumping 2017. aastal jätkus. Seda kinnitab tõsiasi, et import nendest viiest riigist 2017. aastal oluliselt vähenes, nagu on juba mainitud eespool põhjenduses 163. Seda silmas pidades kinnitas komisjon, et 2017. aasta on sobivaim aasta, mille alusel teha käesoleva uurimise kontekstis kindlaks taotletav kasum. Isegi kui kasutada selle väite alusel suuremat taotletavat kasumit, ei oleks sel niikuinii mõju meetmete tasemele, võttes arvesse käesoleval juhul kindlakstehtud dumpingumarginaale.

(240) Esialgses etapis tegi komisjon Bloomberg New Energy Finance'i andmete alusel kindlaks heitkogustega kauplemise ELi süsteemi saastekvootide hinnad, et arvutada tulevased keskkonnakulud. Lõppetapis ajakohastati neid hindu andmetega, millest tehti väljavõte 15. veebruaril 2020.

(241) Ajutise määruse põhjenduses 216 osutatakse märkustele, mille üks valimisse kaasatud liidu tootja esitas alusmääruse artikli 19a kontekstis seoses kahjuarvutustega. Kõnealune pool väitis, et selleks et hinnata liidu tootmisharu tulevasi vastavuskulusid, mis on vajalikud mitmepoolsete keskkonnalepingute või sotsiaalkohustuste täitmisest tulenevate tootmisega seonduvate keskkonna- ja sotsiaalkulude katmiseks, tuleks kasutada toodetavate kuumvaltsitud lehttoodete keskmist tulevast kogust, mitte kuumvaltsitud lehttoodete tootmisel kasutatavate eelneva etapi toodete keskmist tulevast kogust. Võttes arvesse kolmelt valimisse kaasatud liidu tootjalt saadud ja komisjoni kontrollitud teavet, leidis komisjon selles menetluses, et saasteainete heide tekib otseselt just eelneva etapi toodetest ning et seepärast oli see näitaja asjakohane tulevaste vastavuskulude hindamiseks. Seejärel arvestati neid kulusid uurimisaluse toote toodangus, lähtudes uurimisaluse toote tootmisel heiteid tekitava järgmise etapi toote tarbimise määrast.

(242) Nagu on selgitatud eespool punktis 1.8, muutus 2021. aastal liidu koosseis ning sellest tulenevalt tuli turuhinnast madalama hinnaga müügi marginaali kindlakstegemiseks kasutatavat andmestikku muuta. EL 27 tasandil on kahju kõrvaldamist võimaldav tase alljärgnev.

Riik	Äriühing	Dumpingumarginaal	Turuhinnast madalama hinnaga müügi marginaal
Türgi	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %	19,5 %
	Erdemiri kontsern: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A. Ş.	5,0 %	21 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %	20,5 %
	Ağir Haddecilik A.Ş.	5,7 %	20,3 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %	20,3 %
	Kõik muud äriühingud	7,3 %	21 %

(243) Kuna selle punkti kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 163–170 esitatud järeldused koos eespool tabelis esitatud muudatustega.

6.2. **Marginaal, millest piisaks liidu tootmisharule tekitatud kahju kõrvaldamiseks**

(244) Kuna selle punkti kohta märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 171–172 esitatud järeldused.

6.3. **Järeldus**

(245) Eespool esitatud hinnangu kohaselt järeldas komisjon, et on asjakohane määrata lõplike tollimaksude summa kindlaks kooskõlas väiksema tollimaksu reegliga, mis on sätestatud alusmääruse artikli 7 lõikes 2 ja artikli 9 lõike 4 teises lõigus. Selle tulemusel tuleks kehtestada järgmised lõplikud dumpinguvastased tollimaksud.

Riik	Äriühing	Lõplik dumpinguvastane tollimaks
Türgi	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
	Erdemiri kontsern: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
	Ağir Haddecilik A.Ş.	5,7 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
	Kõik muud äriühingud	7,3 %

7. **LIIDU HUVID**

7.1. **Liidu tootmisharu huvid**

(246) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist märkis kaebuse esitaja, et veel üks põhjus, miks dumpinguvastased meetmed on liidu huvides, on see, et hiljuti teatasid Türgi eksportijad laienemisplaanidest. Ükski pool ei vaidlustanud, et meetmed oleksid liidu tootmisharu huvides. Seega kinnitati ajutise määruse põhjendustes 175–179 esitatud järeldused.

7.2. **Sõltumatute importijate huvid**

(247) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist märkisid Türgi valitsus ja ÇİB, et liidu tootjad olid juba impordi eest kaitstud. ÇİB väitel oli Türgist pärit import 2019. aasta viimases kvartalis võrreldes esimese kvartaliga märkimisväärselt vähenenud. Selles küsimuses juhtis Türgi valitsus tähelepanu sellele, et teatavatel lõplikel kaitsemeetmetel on koguselised ülemmäärad (edaspidi „kvoodid“ või „tariifikvoodid“) ning et kvoodi ületamisel tuleb tasuda täiendavat tollimaksu (25 %). Türgi valitsus tuletas meelde, et enne ajutiste meetmete kehtestamist olid importijad ja kasutajad nentinud, et kaubanduse kaitsemeetmed vähendavad oluliselt tarnekindlust ning raskendavad importijate tegevust. Türgi valitsus lisas, et 2021. aasta juuni lõpuni kehtivate ajutiste dumpinguvastaste meetmete ja kaitsemeetmetega seotud riigipõhiste kvootide tõttu ei leia importijad ja kasutajad uut impordiallikat, mis aitaks rahuldada nõudlust liidus.

(248) Komisjon järeldas, et ajutise määruse põhjendustes 188–193 on igasugust väidetavat alapakkumist käsitlevad väited piisaval määral ümber lükatud, sealhulgas eespool kirjeldatud väited, mille Türgi valitsus esitas pärast esialgsete järelduste avalikustamist. Samuti märkis komisjon, et kaitsemeetmed ja dumpinguvastased meetmed on ette nähtud eri olukordade jaoks. Käesoleval juhul on tõepoolest kehtestatud kaitsemeetmed tariifikvoodi kujul, ent see ei tähenda, et kehtestada ei tohiks meetmeid ebaausate kaubandustavade kõrvaldamiseks, eeskätt arvestades, et seda tehakse tariifikvoodi piires, mis tähendab, et kaitsetollimaksu ei kohaldata.

(249) Nagu on selgitatud ajutise määruse põhjenduses 192, ei tähenda dumpinguvastaste meetmete kehtestamine samuti, et Türgist pärit import lõppeks või isegi oluliselt väheneks. Uurimise tulemused kinnitavad seda järeldust. Pärast esialgsete järelduste avalikustamist ei esitanud ükski importija kvantitatiivseid andmeid, mis tõendaksid, et käesolevast menetlusest tulenevatel dumpinguvastastel meetmetel oleks ebaproportsionaalne mõju nende tegevusele. Eeldatavalt ei ole meetmete tase selline, et see takistab Türgi terasetootjatel müümast kuumvaltsitud lehttooteid liitu ja liidu importijatele. Samamoodi rõhutati ühes Steel Business Briefingu 2021. aasta pressiteates, et 2020. aastal oli liidu turg endiselt peamine eksporditurg Türgist pärit kuumvaltsitud lehttoodete rullidele ([24]). Samas allikas on osutatud sellele, et kuumvaltsitud lehttoodete tootmisvõimsus Türgis suureneb ([25]).

(250) Kuna liidu sõltumatute importijate huvide kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjendustes 180–182 esitatud järeldused.

7.3. **Kasutajate huvid**

(251) Türgi valitsuselt pärast esialgsete järelduste avalikustamist laekunud märkused kasutajate kohta olid sisult sarnased sõltumatuid importijaid käsitlevate märkustega, millele juba keskenduti punktis 7.2.

(252) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väljendas ÇİB muret selle suhtes, et meetmete tõttu halveneb liidu turul kvaliteet ja väheneb innovatsioonitegevus. Komisjon otsustas, et väide on põhjendamatu, kuna see on üldsõnaline ning selle toetuseks ei esitatud tõendeid. Komisjon leidis, et vaatamata keerulistele turutingimustele pakkusid liidu tootjad kogu vaatlusalusel perioodil jätkuvalt kvaliteetseid tooteid. Komisjoni eelduse kohaselt loovad dumpinguvastased meetmed võrdsed tingimused, tänu millele saab liidu tootmisharu pakkuda kvaliteetsemaid ja innovatiivsemaid tooteid, mis toob omakorda kasu kõigile turuosalistele.

(253) Ajutise määruse kohta esitas märkused kuumvaltsitud lehttoodete kasutajate ja importijate konsortsium (edaspidi „konsortsium“) ([26]). Esiteks väitis konsortsium, et pärast uurimisperioodi vähendasid liidu tootjad väidetavalt seda tootmismahtu, mille nad teevad kättesaadavaks liidu vabaturul. Konsortsium juhtis tähelepanu, et kõnealune väidetav tava koos muud päritolu impordi suhtes praegu kohaldatavate kaubanduse kaitsemeetmetega tekitas liidu turul „enneolematu“ hinnatõusu. Konsortsiumi väitel ei olnud sõltumatutel kasutajatel liidus seega võimalik hankida põhitoorainet (kuumvaltsitud lehttooteid) liidu tootjatelt. Hinnatõus seevastu oleks võimaldanud liidu tootjatel parandada oma kasumimarginaale sellisele tasemele, et nad oleksid saanud uurimisperioodil väidetavalt kantud kahjust taastuda. Konsortsium märkis, et Euroopa Liidu Kohtu praktika alusel oleks komisjon saanud liidu huvide analüüsi raames hinnata uurimisperioodile järgnenud suundumusi ning et käesoleval juhul annaksid sellised suundumused alust meetmed lõpetada. Selle argumendiga seoses märkis konsortsium samuti, et liidu tootjate poolse pakkumise väidetava vähenemise ja sellest tuleneva hinnatõusu tagajärjel ei olnud liidus tegutsevatel sõltumatutel kasutajatel muud võimalust kui tugineda olulises mahus impordile. Selles küsimuses märkis konsortsium, et teatavat päritolu impordi suhtes kohaldatavad kaubanduse kaitsemeetmed ja Türgist pärit impordi suhtes kohaldatavad ajutised meetmed ähvardavad suutlikkust hankida kuumvaltsitud lehttooteid kolmandatest riikidest. Konsortsium juhtis tähelepanu, et teistel kolmandatel riikidel ei olnud võimalik asendada Türgit usaldusväärseima tarnijariigina. Samuti vaidlustas konsortsium komisjoni järelduse selle kohta, et kasutajad on võimelised regulatiivsete muudatustega kohanema ning tarnijaid vahetama. Konsortsium väitis, et tegelikkuses on see harva võimalik ning et teiste kolmandate riikide tootjatelt piiratud mahus ostmist ei saa pidada märgiks sellest, et kasutajatel on võimalik kiirelt tarnijaid vahetada. Konsortsium kahtles, kas liidu tootmisharu on võimeline või isegi valmis tarnima tooteid vajalikus lisamahus tootmisahela järgmise etapi sõltumatutele kasutajatele liidus ning kas muud riigid peale Türgi on suutelised tarnima kuumvaltsitud lehttooteid märkimisväärses koguses liitu. Konsortsiumi väite kohaselt suurendaksid kõik need elemendid vastuvõetamatul määral põhitooraine kulusid kasutajatele ning avaldaksid neile seeläbi ebaproportsionaalset mõju.

(254) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist väljendas ÇİB muret selle suhtes, et meetmete tagajärjel tõusevad kuumvaltsitud lehttoodete hinnad liidu turul, ning vaidlustas ajutise määruse põhjenduse 191, kus väideti, et liidu tootjad saavad rahuldada sõltumatute kasutajate nõudlust vaba tootmisvõimsuse arvelt.

([24]) t21.000701, 2. lisa.
([25]) t21.000701, 1. ja 3. lisa.
([26]) t21.000721.

(255) Kaebuse esitaja vaidlustas need väited ([27]). Eelkõige osutas ta sellele, et allikate kohaselt tootmisvõimsus 2021. aastal kasvab, sealhulgas tänu sellele, et teatavad ahjud võetakse uuesti kasutusele ning et olemas on piisavad tarneallikad nii liidus kui ka kolmandatest riikidest. Kaebuse esitaja tunnistas, et igasugune turu tasakaalustamatus tarneahelas on eeldatavalt üksnes ajutine ning põhjustatud COVID-19 pandeemiaga seotud häiretest, sealhulgas teatavate ahjude töö seiskamine. Kaebuse esitaja märkis lisaks, et liidus ja mujal on piisaval hulgal alternatiivseid allikaid liidu võimaliku kasvava nõudluse rahuldamiseks, sealhulgas on liidus ja kogu maailmas tohutul hulgal vaba tootmisvõimsust. Samuti väitis ta, et tõenäoliselt jätkab Türgi tarnet liidu turule, võttes arvesse, et kehtestatavad dumpinguvastased tollimaksud ei ole kuigi suured. Kokkuvõtteks märkis kaebuse esitaja taas, et dumpinguvastasel tollimaksul ei oleks olulist mõju kasutajate kuludele, kui lähtuda simulatsiooniandmetest, mille ta menetluse varasemas etapis esitas.

(256) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis Türgi valitsus, et kui komisjon kehtestaks lisaks asjaomase toote muude impordiallikate suhtes juba kehtivale kaitsemeetmele ning muudele kehtivatele dumpinguvastastele ja tasakaalustavatele tollimaksudele veel lõpliku kaitsemeetme, tekib oht alapakkumiseks. Peale selle väitis Türgi valitsus, et Türgist pärit import hakkas kehtiva kaitsemeetme tõttu 2019. aastal vähenema ning et igasuguse lisameetme tagajärjel lõppeks import Türgist sootuks, ning küsis, kuidas saab komisjon kindel olla, et import Türgist ei lõppeks.

(257) Kõigepealt keskendus komisjon väidetele, mis olid seotud alapakkumise, muude allikate olemasolu ning võimega kohaneda regulatiivsete muudatustega ja vahetada tarnijaid. Seejärel käsitles ta väidet uurimisperioodijärgsete andmete kasutamise kohta.

(258) Komisjon leidis, et konsortsiumi ja Türgi valitsuse väide alapakkumise kohta on vastuolus uurimisel kindlakstehtud arvandmete ja suundumustega, seda nii üldtasandil kui ka koostööd tegevate kasutajate esitatud andmete tasandil. Üldtasandil märkis komisjon kõigepealt, et terase kaitsemeetme raames ([28]) tehti uurimisperioodi käigus järjepidevalt kättesaadavaks väga suures ja järjest suuremas mahus tollimaksuvabu tariifikvoote ([29]). Kui liidus oleks olnud nõudlus suuremate impordimahtude järele, oleks seda nõudlust seega saanud katta tollimaksuvabalt. Teiseks kinnitati uurimisel, et liidu tootmisharul oli piisavalt vaba tootmisvõimsust, ([30]) et oma toodangut liidus veelgi suurendada. Liidu tootjatel ei olnud ühtki majanduslikku õigustust, miks mitte kasutada (vaba) tootmisvõimsust nõudluse rahuldamiseks liidus – olenemata sellest, kas kasutajad on omavahel seotud või mitte –, iseäranis juhul, kui majanduslik olukord ei ole just kõige optimaalsem. Kolmandaks kordas komisjon esialgses etapis tehtud järeldusi ([31]) seoses kolmandate riikide võimega tarnida kuumvaltsitud lehttooteid vajalikus koguses, ning tuletas meelde, et kui nõudlust on, saavad nad oma turuosa liidu turul veelgi suurendada, nagu osa neist juba tegi. Kokkuvõtteks osutas komisjon ajutise määruse põhjenduses 192 esitatud järeldusele alusetu eelduse kohta, et kui komisjon kehtestaks lõpliku tollimaksu, siis Türgist pärit import liidu turule lõppeks. Komisjon tuletas selles küsimuses meelde, et osa riike, kelle suhtes meetmeid kohaldatakse, jätkasid liitu eksportimist, kusjuures mõnel juhul märkimisväärses mahus ([32]).

(259) Peale selle on konsortsiumi väide vastuolus ka andmetega, mille sõltumatud kasutajad ise uurimise raamistikus esitasid. Esiteks on Türgist imporditud toodete osakaal nende kasutajate tootevalikus üsna piiratud (kokku alla 15 %). Türgist tehtud ostud moodustavad alla poole muud päritolu impordi osakaalust ning Türgist ostetakse tooteid peaaegu viis korda väiksemas mahus kui liidu tootjatelt, kes on vaieldamatult kasutajate peamine tarnija. Peale selle kinnitas komisjon, et sõltumatutelt kasutajatelt küsimustikule saadud vastustes esitatud arvandmetest nähtub selgelt, et nad saavad aastate lõikes oluliselt muuta oma tarneallikate koosseisu (ning on seda õigupoolest teinud) ning teha seda ühtlasi suurtes mahtudes. Selles küsimuses märkis komisjon, et koostööd tegevad kasutajad kahekordistasid ja isegi kolmekordistasid uurimisperioodil teatavat päritolu importi (kokku suurenes import

([27]) t21.000931.

([28]) 2018. aasta juulis kehtestas komisjon ajutise kaitsemeetme, mis muutus lõplikuks 2019. aasta veebruaris ning mida kohaldati kogu uurimisperioodi jooksul. Selle meetme raames vastavad kuumvaltsitud lehttooted oma määratluse poolest suures osas 1. tootekategooriale. Seega on selle kaitsemeetme tariifikvoodi kasutamise muutused käesoleva uurimise seisukohast asjakohased.

([29]) Komisjoni 29. juuni 2020. aasta rakendusmääruse (EL) 2020/894 (millega muudetakse rakendusmäärust (EL) 2019/159, millega kehtestatakse lõplikud kaitsemeetmed teatavate terasetoodete impordi suhtes; ELT L 206, 30.6.2020, lk 27) põhjendused 45–50.

([30]) Tabel 6 määruses, millega kehtestati ajutised dumpinguvastased meetmed.

([31]) Põhjendused 188 ja 189 määruses, millega kehtestati ajutised dumpinguvastased meetmed.

([32]) Komisjoni 26. septembri 2019. aasta rakendusmääruse (EL) 2019/1590 (millega muudetakse rakendusmäärust (EL) 2019/159, millega kehtestatakse lõplikud kaitsemeetmed teatavate terasetoodete impordi suhtes (ELT L 248, 27.9.2019, lk 28)), põhjendused 21–23.

nendest kolmandatest riikidest 40 %). Samuti hakkasid kasutajad uurimisperioodil ostma tooteid allikatest, kust nad uurimisperioodile eelnenud aastal ei ostnud, ning lõpetasid ostmise teatavatest allikatest, kust nad ostsid 2018. aastal. Toimikus olevad andmed räägivad seega vastu konsortsiumi väitele, et kasutajad saavad teistelt kolmandatelt riikidelt kuumvaltsitud lehttooteid osta üksnes piiratud mahus ning et tegelikkuses on harva võimalik tarnijaid vahetada.

(260) Muude Türgi valitsuse esitatud väidete kohta märkis komisjon, et seoses impordi vähenemisega 2019. aastal ei suutnud Türgi ära kasutada üldist tariifikvooti, mis oli kättesaadav 1. juulini 2020 ([33]). Peale selle ei tuvastanud komisjon, et impordi vähenemine konkreetsel aastal on kuidagi seotud sellega, et lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamisel kõnealune import väidetavalt lõppeb, ning Türgi valitsus ei ole esitanud mingeid tõendeid selle seose põhjendamiseks. Peale selle märkis komisjon, et vaadates Türgist pärit impordi mahtu pärast ajutise dumpinguvastase tollimaksu kehtestamist, on näha, et import ei lõppenud. Selle asemel kasutas Türgi ajavahemikul 2021. aasta jaanuarist märtsini väga suurel määral (92 %) oma riigipõhist tariifikvooti ning jätkas olulises mahus eksportimist 2021. aasta aprillist juunini kestnud kvartalis. Nendest andmetest nähtub, et vaatamata kohaldatavale ajutisele dumpinguvastasele tollimaksule jätkas Türgi tarnet talle kaitsemeetme alusel eraldatud kvoodi mahule vastavas mahus.

(261) Vastusena ÇİB väitele märkis komisjon taas seoses impordi väidetava vähenemisega, millele ühendus osutas (2019. aasta esimene kvartal võrreldes 2019. aasta neljanda kvartaliga), et Türgi oleks saanud 2019. aasta viimases kvartalis suurendada tarnemahtu tollimaksuvaba kvoodi korra alusel ([34]). Ometi ei mõistnud komisjon, kuidas saab ainuüksi Türgist pärit impordi vähenemine põhjustada alapakkumist turul. Komisjon tuletas meelde, et liidu tootmisharu on üles näidanud suutlikkust kohaneda eri tarneallikatega tingimustes, kui tehakse regulatiivseid muudatusi, näiteks kehtestatakse kaubanduse kaitsemeetmeid.

(262) Eespool kirjeldatud fakte arvesse võttes lükkas komisjon konsortsiumi, Türgi valitsuse ja ÇİB väited seega tagasi.

(263) Seoses taotlusega, et komisjon laiendaks oma järelduste ulatust, et võtta arvesse uurimisperioodile järgnenud suundumusi, juhtis konsortsium esitatud teabes tähelepanu sellele, et ajavahemikul 2020. aasta lõpust 2021. aasta esimese kvartalini (k.a) leidis arvatavasti aset enneolematu hinnatõus. Konsortsium lisas, et selline hinnatõus ohustab nende tegevust liidu turul ning et nende hindade juures oleksid liidu tootjad teeninud suuremat kasumit, tänu millele oleksid nad uurimisperioodil kantud kahjust taastunud.

(264) Pärast lõplike järelduste avalikustamist väljendasid ÇİB ja Türgi valitsus kahtlust komisjoni järelduse suhtes selles küsimuses. Kaebuse esitaja väitis omalt poolt, et komisjon ei peaks uurimisperioodile järgnenud suundumusi hindama, sest käesoleval juhul ei ole tegemist erakorraliste asjaoludega ning igal juhul oleksid need asjaolud üksnes lühiajalised ja mitte struktuurilist laadi.

(265) Komisjoni arvamuse kohaselt ei saa väide, et pärast uurimisperioodi võis teataval ajal aset leida hinnatõus, iseenesest kahtluse alla seada esialgses ja lõppetapis toimunud uurimise järeldusi. Komisjon märkis, et konsortsiumi esitatud väitel puudub põhjendatud alus ning et selle kohta ei esitatud tõendeid, millest nähtuks selgelt, et ainuüksi kõnealuse suundumuse tõttu on uurimisperioodi andmetel põhinevad uurimise järeldused valed. Peale selle on põhjendamatu väide, et liidu tootmisharu oleks kahjustatud olukorrast taastunud, ning selle toetuseks ei esitatud mingeid tõendeid. Komisjon tuletas meelde, et vastavalt alusmääruse artikli 6 lõikele 1 ei võeta teavet uurimisperioodile järgneva perioodi kohta üldjuhul arvesse.

([33]) See kehtib mõlema perioodi kohta, st kui Türgi suhtes kohaldati üldist tariifikvooti (2. veebruarist 30. septembrini 2019) ning kui Türgi suhtes kohaldati üldise tariifikvoodi alusel 30 % ülempiiri alates 1. oktoobrist 2019.

([34]) 2019. aasta viimases kvartalis oli Türgi kasutanud 73 % tariifikvoodi üldisest mahust, mida tal sai tarnida tollimaksuvabalt, st selles kvartalis oli kasutamata maht ligikaudu 170 000 tonni.

(266) Pärast lõplike järelduste avalikustamist laekunud märkusi silmas pidades märgib komisjon, et kumbki pool ei esitanud täiendavaid tõendeid selle kohta, kuidas saab pärast uurimisperioodi aset leidnud hinnatõus üksinda viia liidu huvide analüüsi alusel järeldusele, et dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamine on põhjendamatu.

(267) Seega kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 183–198 esitatud järeldused.

7.4. **Muud tegurid**

(268) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist märkis Türgi valitsus, et liidu terasetootjad püüdsid järjekindlalt hoida alal oma oligopoli liidu turul ja kõrvaldada rahvusvahelist konkurentsi. Türgi valitsus nentis, et liidu tootjate müük moodustas juba 79 % müügist vabaturul, kusjuures see osakaal ei sisaldanud märkimisväärset tootmisharusisest mahtu. Ka ÇİB juhtis tähelepanu liidu tootjate suurele turuosale ja monopoliohule.

(269) Komisjon leidis, et väide oligopoli tekkimise kohta ei ole põhjendatud, nagu on juba selgitatud ajutise määruse põhjenduses 200. Pärast esialgsete järelduste avalikustamist ei esitanud ükski pool vastuväidet ajutise määruse põhjendustes 75 ja 200 esitatud märkustele selle kohta, et kuna teadaolevaid tootjaid on üle 20 ning nad kuuluvad 14 eri kontserni, võib järeldada, et nende vahel toimib moonutamata konkurents ja et nad konkureerivad kolmandatest riikidest pärit impordiga. Kuna konkurentsivastaste tavade olemasolu ei ole tõendatud, ei ole nende praegune turuosa oluline otsustamisel, kas tegemist võib olla väidetava oligopoliga, rääkimata monopolist.

(270) Pärast lõplike järelduste avalikustamist märkis ÇİB, et eespool esitatud järeldustes ei hinnatud liidu tootmisharu suurt oligopoli käsitlevat väidet üksikasjalikul, piisaval ega läbipaistval viisil ning et väide kõnealuse suure oligopoli tekkimise kohta ei ole põhjendamatu. ÇİB arvates tulnuks väidet hinnata muid tegureid arvesse võttes, näiteks kehtivad meetmed, alapakkumine, kvaliteedi halvenemine ja innovatsiooni vähenemine jms. Kõnealuse poole andmete kohaselt tuleneb Üldkohtu kohtupraktikast, et alusmääruse artikli 21 lõike 1 kohaldamisel tuleb erilist tähelepanu pöörata vajadusele taastada tõhus konkurents. Pool kordas oma väidet, et liidu tootmisharul on liidu turul suur oligopol, kuid ei esitanud selle kohta uusi tõendeid.

(271) Komisjon viitab hiljutisele komisjoni talituste töödokumendile, ([35]) kus märgitakse, et hiljutises konsolideerimislaines on ühinemise kontrolli tagamisega aidatud hoida Euroopa teraseturgudel tihedat konkurentsi, millest saavad omakorda kasu paljud tootmisahela järgmise etapi tootmisharud, kes kasutavad terast, vajavad ülemaailmses konkurentsis püsimiseks soodsa hinnaga materjale ja pakuvad tööd miljonitele eurooplastele. Ühinemise kontrolli raames on keelatud konkurentsivastaseid ühinemisi (nt Tata Steel/ThyssenKrupp) või kiidetud ühinemisi heaks teatavatel tingimustel, näiteks struktuuriüksuste loovutamine (nt ArcelorMittal/Ilva); tänu sellele on aidatud ära hoida seda, et Euroopa terasesektori klientide valikuvõimalused vähenevad, hinnad tõusevad ja innovatsioonitegevus raugeb. Komisjon leidis, et ÇİB väited ei ole põhjendatud, sealhulgas seoses kuumvaltsitud lehttoodete alapakkumisega, nagu on selgitatud punktis 7.3. Seepärast kinnitas komisjon esialgses etapis tehtud järeldused.

(272) Kuna selle punkti kohta muid märkusi ei esitatud, kinnitas komisjon ajutise määruse põhjendustes 199–200 esitatud järeldused.

7.5. **Järeldus liidu huvide kohta**

(273) Pärast esialgsete järelduste avalikustamist märkis Türgi valitsus, et tema arvamuse kohaselt on dumpinguvastased tollimaksud ebavajalikud, kahjustaksid liidu turgu ning oleksid vastuolus liidu üldiste huvidega. Pärast lõplike järelduste avalikustamist väitis ÇİB, et komisjon ei olnud läbipaistval viisil kaalunud erinevaid asjaomaseid huve ega põhjendanud oma järeldusi. Komisjon leidis, et need väited on põhjendamatud, võttes arvesse uurimise järeldusi – st et dumping leidis aset ja põhjustas liidu tootmisharule olulist kahju – ning erinevate asjaomaste huvide kaalumise tulemust.

(274) Eespool kirjeldatu põhjal ja kuna muid märkusi ei esitatud, kinnitati ajutise määruse põhjenduses 201 esitatud järeldused.

([35]) Komisjoni talituste töödokument „Towards Competitive and Clean European Steel“ (Konkurentsivõimelise ja puhta Euroopa terase suunas), SWD(2021) 353 final, 5.5.2021, lk 4–5.

8. LÕPLIKUD DUMPINGUVASTASED MEETMED

8.1. Lõplikud meetmed

(275) Dumpingu, tekitatud kahju, põhjusliku seose ja liidu huvide kohta tehtud järeldusi silmas pidades ning kooskõlas alusmääruse artikli 9 lõikega 4 tuleks kehtestada lõplikud dumpinguvastased meetmed, et asjaomase toote dumpinguhinnaga import ei tekitaks liidu tootmisharule täiendavat kahju. Käesoleva määruse 6. jaos, eelkõige punktis 6.3 esitatud põhjustel tuleks dumpinguvastased tollimaksud kehtestada väiksema tollimaksu reegli kohaselt.

(276) Eespool kirjeldatu põhjal on kõnealuste kehtestatavate tollimaksude määrad järgmised.

Riik	Äriühing	Lõplik dumpinguvastane tollimaks
Türgi	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
	Erdemiri kontsern: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
	Ağir Haddecilik A.Ş.	5,7 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
	Kõik muud äriühingud	7,3 %

(277) Selle määrusega äriühingutele kehtestatavad individuaalsed dumpinguvastase tollimaksu määrad kehtestati käesoleva uurimise järelduste põhjal. Seepärast kajastavad need olukorda, mis tehti uurimise ajal kindlaks kõnealuste äriühingute puhul. Nimetatud tollimaksumäärasid kohaldatakse üksnes asjaomasest riigist pärit ja nimetatud juriidiliste isikute toodetud asjaomase toote impordi suhtes. Muude, käesoleva määruse regulatiivosas nimetamata äriühingute, sealhulgas nimetatud äriühingutega seotud äriühingute toodetud asjaomase toote impordi suhtes tuleks kohaldada tollimaksumäära, mida kohaldatakse kõigi muude äriühingute puhul. Nende suhtes ei tohiks kohaldada ühtki individuaalset dumpinguvastase tollimaksu määra.

(278) Kui äriühing muudab hiljem oma juriidilise isiku nime, võib ta taotleda kõnealuste individuaalsete dumpinguvastase tollimaksu määrade kohaldamist. Taotlus tuleb adresseerida komisjonile ([36]). Taotlus peab sisaldama kogu vajalikku teavet, mis võimaldab kindlaks teha, et muudatus ei mõjuta äriühingu õigust tema suhtes kohaldatavale tollimaksumäärale. Kui äriühingu nimevahetus ei mõjuta tema õigust tema suhtes kohaldatavale tollimaksumäärale, avaldatakse nimemuutust käsitlev määrus *Euroopa Liidu Teatajas*.

(279) Et minimeerida tollimaksudest kõrvalehoidmise ohtu maksumäärade erinevuste tõttu, on individuaalsete dumpinguvastase tollimaksu määrade rakendamise tagamiseks vaja erimeetmeid. Äriühingud, kelle suhtes on kehtestatud individuaalne dumpinguvastane tollimaks, peavad esitama liikmesriikide tolliasutustele kehtiva faktuurarve. Arve peab vastama käesoleva määruse artikli 1 lõikes 3 sätestatud nõuetele. Sellise arveta impordi suhtes rakendatakse kõigile muudele äriühingutele kohaldatavat dumpinguvastast tollimaksu.

(280) Kuigi sellise arve esitamine on vajalik selleks, et liikmesriikide tolliasutused saaksid kohaldada impordi suhtes individuaalseid dumpinguvastase tollimaksu määrasid, peavad tolliasutused peale selle dokumendi arvesse võtma ka muid asjaolusid. Isegi kui esitatakse arve, mis vastab kõigile käesoleva määruse artikli 1 lõikes 3 esitatud nõuetele,

([36]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Brussels, Belgium.

peavad liikmesriikide tolliasutused tegema kooskõlas tollieeskirjadega tavapärased kontrollid ja – nagu ka kõigil muudel juhtudel – võivad nõuda lisadokumente (veodokumendid jne), et kontrollida deklaratsioonis esitatud üksikasjade õigsust ning veenduda, et madalama tollimaksumäära kohaldamine on õigustatud.

(281) Kui sellise äriühingu ekspordi maht, mille suhtes kohaldatakse madalamaid individuaalseid tollimaksumäärasid, suureneb pärast asjaomaste tollimaksude kehtestamist märgatavalt, võib sellist mahu suurenemist käsitleda meetmete kohaldamisest tuleneva kaubandusstruktuuri muutusena alusmääruse artikli 13 lõike 1 tähenduses. Sellistel asjaoludel ja ettenähtud tingimuste esinemise korral võib algatada meetmetest kõrvalehoidmist käsitleva uurimise. Sellise uurimise käigus võib muu hulgas uurida individuaalse(te) tollimaksumäära(de) kaotamise ja sellest tulenevalt kogu riiki hõlmava tollimaksu kehtestamise vajadust.

(282) Selleks et tagada dumpinguvastaste tollimaksude nõuetekohane rakendamine, ei tuleks kõigi muude äriühingute puhul kohaldatavat dumpinguvastast tollimaksu kohaldada mitte ainult käesoleva uurimise käigus koostööd mitteteinud eksportivate tootjate suhtes, vaid ka selliste tootjate suhtes, kellel liitu suunatud eksport uurimisperioodil puudus.

8.2. **Ajutise tollimaksu lõplik sissenõudmine**

(283) Võttes arvesse kindlakstehtud dumpingumarginaale ja liidu tootmisharule tekitatud kahju suurust, tuleks lõplikult sisse nõuda ajutise määrusega kehtestatud ajutise dumpinguvastase tollimaksuna tagatiseks antud summad.

(284) Kuna lõplikud tollimaksumäärad on ajutistest tollimaksumääradest madalamad, vabastatakse tagatiseks antud summad, mis ületavad lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määra.

8.3. **Tagasiulatuvus**

(285) Nagu on mainitud punktis 1.2, kehtestas komisjon kaebuse esitaja taotluse põhjal uurimisaluse toote impordi registreerimise nõude alusmääruse artikli 14 lõike 5 alusel.

(286) Uurimise lõppetapis hinnati registreerimisel kogutud andmeid. Komisjon analüüsis, kas lõplike tollimaksude tagasiulatuva sissenõudmise korral olid täidetud alusmääruse artikli 10 lõikes 4 sätestatud kriteeriumid.

(287) Komisjoni analüüsist nähtus, et lisaks uurimisperioodil kahju tekitanud impordi tasemele ei olnud import uurimisperioodil veelgi märgatavalt suurenenud, nagu on ette nähtud alusmääruse artikli 10 lõike 4 punktiga d. Selle analüüsi jaoks võrdles komisjon asjaomase toote kuu keskmist impordimahtu uurimisperioodil kuu keskmise impordimahuga ajavahemikul alates uurimise algatamisele järgnenud kuust kuni ajutiste meetmete kehtestamisele eelnenud viimase täispika kalendrikuuni. Ka võrreldes asjaomase toote kuu keskmist impordimahtu uurimisperioodil kuu keskmise impordimahuga ajavahemikul alates uurimise algatamisele järgnevast kuust kuni ajutiste meetmete kehtestamise kuuni ja selle kuu jooksul, edasist märgatavat suurenemist ei täheldatud:

	Uurimisperiood		2020. aasta juunist 2020. aasta detsembrini		2020. aasta juunist 2021. aasta jaanuarini	
	tonni	tonni kuus	tonni	tonni kuus	tonni	tonni kuus
Türgist pärit kuumvaltsitud lehttoodete import	2 767 658	230 638	1 031 186	147 312	1 194 329	149 291

Allikas: Eurostat (EL 27).

(288) Seepärast järeldas komisjon, et lõplike tollimaksude tagasiulatuv sissenõudmine perioodi eest, millal import registreeriti, ei ole antud juhul põhjendatud.

9. **PAKUTUD KOHUSTUSED**

(289) Pärast lõplike järelduste avalikustamist esitas üks eksportiv tootja hinnakohustuse pakkumise vastavalt alusmääruse artiklile 8.

(290) Komisjon hindas seda pakkumist ja järeldas, et sellise pakutud kohustuse heakskiitmine oleks alusmääruse artikli 8 tähenduses ebaotstarbekas. See järeldus põhines asjaolul, et pakkumine hõlmas paljusid raskesti eristatavaid tooteliike, et teatavatel sama CN-koodi/TARICi koodi alla kuuluvatel tooteliikidel on erinevad minimaalsed impordihinnad, et pakutud minimaalsed impordihinnad ei oleks enamiku tooteliikide puhul piisavad dumpingu kahjuliku mõju kõrvaldamiseks ning et toorainehindade kõikumise arvessevõtmiseks pakutud indekseerimismehhanism ei ole asjakohane.

(291) Oma märkustes eksportiva tootja pakutud hinnakohustuse kohta oli kaebuse esitaja nõus sellega, et pakkumine tuleks tagasi lükata, ning esitas komisjoni analüüsi toetavad argumendid.

(292) Komisjon saatis eksportivale tootjale kirja, nimetades kohustuse pakkumise tagasilükkamise põhjused ja andes äriühingule võimaluse esitada märkusi.

(293) Eksportiv tootja ei esitanud komisjonile märkusi järelduse kohta, et pakutud kohustus on ebapiisav ja ebaotstarbekas.

(294) Seetõttu lükati hinnakohustuse pakkumine eespool põhjendustes 290–293 esitatud põhjustel tagasi.

10. **LÕPPSÄTTED**

(295) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) 2018/1046 ([37]) artikli 109 kohaselt on tasutav viivisemäär juhul, kui tulenevalt Euroopa Liidu Kohtu otsusest tuleb teatav summa tagasi maksta, Euroopa Keskpanga poolt oma peamiste refinantseerimistehingute suhtes kohaldatav *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias iga kuu esimesel kalendripäeval avaldatud määr.

(296) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas määruse (EL) 2016/1036 artikli 15 lõike 1 alusel loodud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Järgmiste toodete impordi suhtes kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks: Türgist pärit rauast, legeerimata terasest või muust legeerterasest lehtvaltstooted, rullidena või mitte (sealhulgas mõõtu lõigatud tooted ja kitsad ribad), kuumvaltsitud, kuid edasi töötlemata, plakeerimata, pindamata või muul viisil katmata, mis kuuluvad praegu CN-koodide 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 00, 7208 54 00, ex 7211 13 00 (TARICi kood 7211 13 00 19), ex 7211 14 00 (TARICi kood 7211 14 00 95), ex 7211 19 00 (TARICi kood 7211 19 00 95), ex 7225 19 10 (TARICi kood 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (TARICi kood 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (TARICi kood 7226 19 10 95), ex 7226 91 91 (TARICi kood 7226 91 91 19) ja 7226 91 99 alla.

Hõlmatud ei ole järgmised tooted:

i) roostevabast terasest tooted ja elektrotehnilisest räniterasest suundorienteeritud struktuuriga tooted,

ii) tööriistaterasest ja kiirlõiketerasest tooted,

([37]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrus (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT L 193, 30.7.2018, lk 1).

iii) mitterullitud, ilma reljeefse mustrita, üle 10 mm paksusega ja vähemalt 600 mm laiusega tooted, ning

iv) mitterullitud, ilma reljeefse mustrita, vähemalt 4,75 mm ja kuni 10 mm paksusega ning vähemalt 2 050 mm laiusega tooted;

v) tooted, mille a) laius on 350 mm või alla selle ja b) paksus vähemalt 50 mm, olenemata toote pikkusest.

2. Lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määrad, mida kohaldatakse allpool loetletud äriühingute toodetud ja lõikes 1 kirjeldatud toote netohinna suhtes liidu piiril enne tollimaksu tasumist, on järgmised.

Riik	Äriühing	Lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määr	TARICi lisakood
Türgi	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %	C602
	Erdemiri kontsern: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %	C603
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %	C604
	Ağir Haddecilik A.Ş.	5,7 %	C605
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %	C606
	Kõik muud äriühingud	7,3 %	C999

3. Lõikes 2 nimetatud äriühingute jaoks kindlaks määratud individuaalset tollimaksumäära kohaldatakse tingimusel, et liikmesriikide tolliasutustele esitatakse kehtiv faktuurarve, millel on arve väljastanud üksuse töötaja nimi ja ametikoht ning tema allkirjastatud ja kuupäevaga varustatud avaldus järgmises vormis: „*Mina, allakirjutanu, kinnitan, et käesoleva arvega hõlmatud, ekspordiks Euroopa Liitu müüdava (asjaomase toote) (kogus) on tootnud (äriühingu nimi ja aadress) (TARICi lisakood) [asjaomases riigis]. Kinnitan, et käesoleval arvel esitatud teave on täielik ja õige.*“ Kui sellist arvet ei esitata, kohaldatakse kõigi muude äriühingute suhtes kohaldatavat tollimaksu.

4. Kui ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse kehtivaid tollimaksusätteid.

Artikkel 2

Rakendusmääruse (EL) 2021/9 kohaselt ajutise dumpinguvastase tollimaksuna tagatiseks antud summad nõutakse lõplikult sisse. Tagatiseks antud summad, mis ületavad dumpinguvastase tollimaksu lõplikku määra, vabastatakse.

Artikkel 3

Registreeritud impordilt ei võeta tagasiulatuvalt lõplikku dumpinguvastast tollimaksu. Rakendusmääruse (EL) 2020/1686 artikli 1 kohaselt kogutud andmete säilitamine lõpetatakse.

Artikkel 4

Artikli 1 lõiget 2 võib muuta, et lisada uusi Türgi eksportivaid tootjaid ja kehtestada nende suhtes valimisse mittekaasatud, koostööd tegevate äriühingute asjakohane kaalutud keskmine dumpinguvastase tollimaksu määr. Uus eksportiv tootja esitab tõendid selle kohta, et:

a) ta ei eksportinud uurimisperioodi ajal (1. jaanuarist 2019 kuni 31. detsembrini 2019) Türgist pärit tooteid, mida on kirjeldatud artikli 1 lõikes 1;

b) ta ei ole seotud ühegi eksportija ega tootjaga, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva määrusega kehtestatud meetmeid, ning

c) ta on tegelikult eksportinud või on võtnud tühistamatu lepinguga kohustuse eksportida liitu asjaomast toodet märkimisväärses koguses pärast uurimisperioodi lõppu.

Artikkel 5

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 5. juuli 2021

Komisjoni nimel
president
Ursula VON DER LEYEN